BOCCONE — ICONES & DESCRIPTIONES — 1674.

16608. 35 f (3)
14191/B.
4/-
3/6 cash

ICONES & DESCRIPTIONES
RARIORUM PLANTARUM
Siciliæ, Melitæ, Galliæ, & Italiæ.

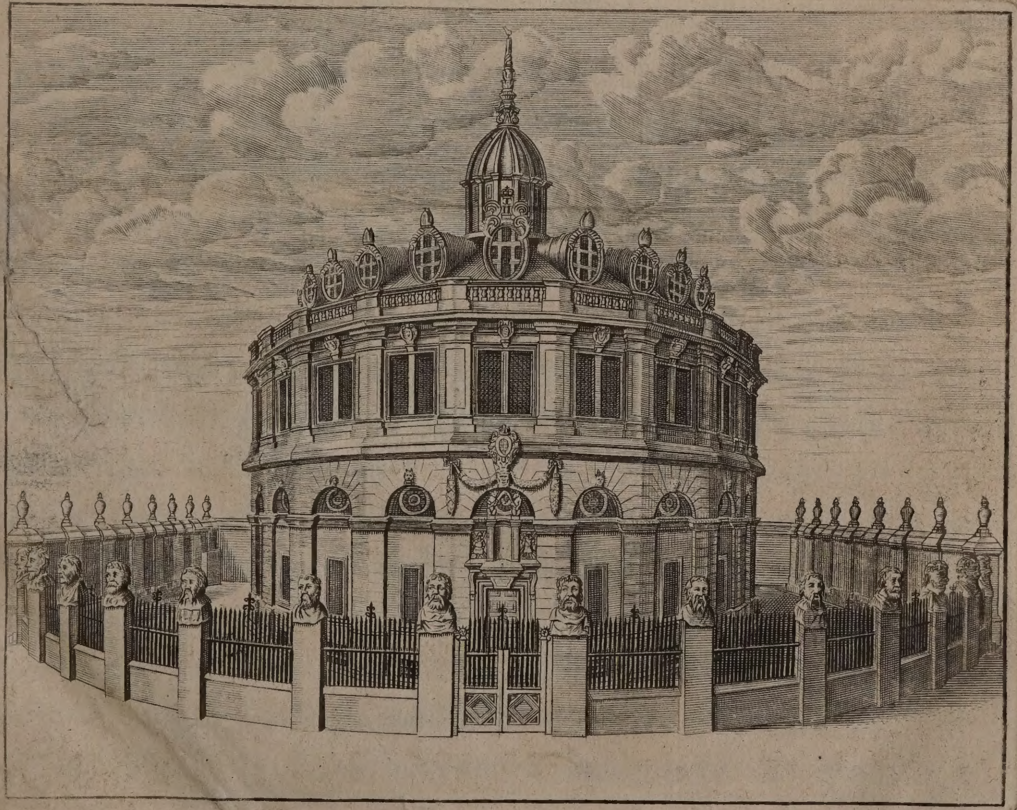
Quarum unaquæque proprio charactere ſignata, ab aliis ejuſdem claſſis facile diſtinguitur.

Auctore *PAULO BOCCONE*

PANORMITANO SICULO,

SERENISSIMI MAGNI HETRURIÆ

DUCIS OLIM BOTANICO.

E THEATRO SHELDONIANO. M. DC. LXXIV.

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

VIRO GENEROSO,
AC BOTANICORUM STUDIORUM
AMANTISSIMO
Dno CAROLO HATTON,
CHRISTOPHORI HATTON
BARONIS LIBERI ANGLIÆ
Filio natu Secundo
S. P. D.

ADMIRABILIS (vir Generoſe) ſapientia divina, qua natura ipſa omnia in mundani hujus ſyſtematis ſuperficie vegetantia regit, ac gubernat, incredibili vegetabilium plantarum numero ac pulchritudine ludit per totum terrarum orbem. Si genera, formas, ac earum vires, ſeu virtutes intueamur, in omnibus hiſce inexhauſtam ſapientiæ profunditatem in ipſis condendis comperiemus: hoc enim in proſequendo hiſtoriam noſtram novam, methodo ſynthetica diſpoſitam, nobis ſæpe ſæpius animadverſum, cum in campis, tum in hortis ad publicam utilitatem conſtructis, ſimul & conſitis. Præter omnes tam ab Authoribus deſcriptas, quàm à nobis per aliquot annos obſervatas, videmus Siciliam, Melitam, Cretam inſulas, alioſque Europæ locos, nondum rite examinatos, novas formas, novaſque ſpecies indies nobis ſuppeditare. Quid novas dico? Noviter detectas intelligo; Sic plantarum hic numerus in hoc opuſculo à

*

Dom.

Dom. Paulo Baccone *exhibito contentus, novus dici meretur, quia ab ipſo primùm repertæ, ſeu detectæ fuere; tertio tamen creationis die (mea opinione) extitere, cum aliis plurimis, multis retro ſeculis detectis. Memini me ſedecim abhinc annis, cum Blæſis Celſitudini ſuæ Aurelianenſium Duci Gaſtoni Galliarum Regis Maximi, & Potentiſſimi Patruo Sereniſſimo, in Botanicis operam darem, eodemque tempore, privatorum meorum quorundam negotiorum gratiâ Pariſiis degerem, tunc temporis, ſæpiſſime ædes nobiliſſimi patris tui in ſuburbiis Divi Germani ſitas ſubiiſſe. Eo aliquoties vocatus, te Diſcipulum in Botanicis inſtruendum ſuſcepi, atque in hunc finem hortum Botanicum, à Gallis ipſis ſatis frequentatum, quippe ſatis luculentum, atque plantis rarioribus inſtructum, imo ſatis magnifice cultum, ac digeſtum in votis habuit nobiliſſimus tuus parens, (quod à nobis præſtitum) cui defuncto etiamnum debitam voveo memoriam. Ibidem plurimas vidiſti plantas, imo rariores, eaſque obſervatu dignas retinuiſti, atque authores ſelectiſſimos perluſtraſti; quin & quæſtiones plurimas ſcitu perdignas propoſuiſti, ut an effatum illud Dioſcoridis eſſet verum, toties ab omnibus neotericis confirmatum, & celebratum, Videlicet,* Filici ſunt folia ſine caule, ſine flore, ſine fructu. *Item Cæſalpinus Doctiſſimus & emunctæ naris Philoſophus, ac inſuper Botanicus optimus, ſequendo ductum Dioſcoridis, aliorumque neotericorum* cap. 7. lib. 16. *aſſerit Linguam cervinam, neque caulem, neque florem, neque fructum ferre. Polypodium florem & ſemen non fert teſte eodem*, cap. 6. *ejuſdem libri. Item* cap. 12. *ejuſdem libri, Capillus veneris provenit ſine caule, ſine flore, ſine ſemine. Hujus erroris inſimulavimus tunc temporis Dioſcoridem primo, atque omnes ejus ſequaces neotericos; cum clare conſtet capillares*

pillares omnes, id eſt filices, polypodium, capillum veneris verum, adianthum, ceterach, polytrichum, rutam murariam, ſcolopendrium, ſeu linguam cervinam, imo & lunariam, ceteraſque hujus farinæ omnes, flores, & conſequenter ſemina, pulviſculi inſtar in dorſo pinnarum ferre, atque ſibi ſimiles ex ſemine producere, non obſtante decreto veterum & neotericorum Botanicorum ipſi mordicus ſine ratione, ſine experientia adhærentium. Juncos itidem omnes, flores & ſemina perfecta diverſiformia talia, qualia in promptuario noſtro ſeminario impræſentiarum conſpicere licet, producere audacter aſſerimus. Caſsutha ſive cuſcuta non in terra (inquit Doctiſſimus Fuchſius) ſed in herbis fruticibuſque naſcitur, quos tam ſpiſſo ſæpius irretit contextu, ut tentcrii modo, herboſum ceſpitem à ſole vindicet; cacuminibus ſtirpium impendens, ipſas humi deturbat, propriamque parentem ſuis laqueis ſtrangulat, ipſamque alimenti ſuctu perducit ad tabem. Hoc ſæpius à nobis obſervatum, cuſcutam lino, urticæ, cannabi, thymo, ſerpillo, geniſtæ, frumento innaſci, quodque non mirandum pratorum gramina, imo ad plurima jugera prope Blæſas, *inter oppidum, & villam dictam* Chaumont, *cuſcuta onerari obſervavimus. Atque ſemen perfectum cuſcutæ, tam urticæ, ericæ, lino, quam geniſtæ, graminibuſque variarum ſpecierum, etiamque trifoliis innaſcentis collegimus, eodem modo factum. Ex ſemine hoc ſuo proprio perfecto, atque in terram deciduo germinat, atque aliarum plantarum perfectarum more, ex eodem ſemine ſeſe quotannis renovat, ac paulatim exeunte vere filamentis ſuis expanditur, vicinaſque plantas amplectitur, atque poſtea fatiſcentibus radicibus, ſeſe filamentis per herbas, aut frutices quoſcunque diffundit paſſim, tanquam ingrata hoſpes cuſcuta, atque herbas fruticeſque, quos ſemel arripuit,*

 longiſſi-

longiſſimis filamentis, ſeu claviculis, tam arcto nexu complectitur: ut planta paraſitica hæc cuſcuta, eorum genium defraudet, ſubductoque alimento eos penitus enecet aliquando: nullis viſibilibus poſtquam in altum conſcendit nixa radicibus, (unde à Gallis vocatur Goute de lin, & augurre de lin, *& ab Anglis, Italis, Polonis, herba inferna, ſeu viſcera diaboli dicitur) quibus tamen è terra primò erumpens haudquaquam deſtituitur. Flores per capreolorum mæandros nullo ordine ſed confuſe naſcuntur glomerati, quorum ſingulares floſculi ſubrubentes, aliquando albicantes, 4 foliolis radiatis conſtant: fibrillis purpureis medium occupantibus, atque capitulis ſuccedentibus, ſemina inſunt rotunda papaveris magnitudine paria. Nec hoc mirum, cum idem præſtat hedera helix, inter lignea materia conſtantes plantas: dum enim hedera helix, longe lateque per terram ſparſa, nunquam fructificat, ſed poſtquam vetuſtam arborem, aut antiquum murum conſcenderit, abſciſſa imâ radice è terra primulum orta, corymbos* Baccarum *nigrarum provectior copioſe gerit, faciemque mutat, folia tunc ſunt rotunda, paululum tamen mucronata; aſt adhuc dum per terram repit, anguloſa eadem fert. Eſt tamen hæc, hederæ una & eadem ſpecies pro loco, & ætate varians. Tibi igitur (vir Generoſiſſime) dijudicandum relinquo, quam inepte authores ante Bauhinum ſcribentes, atque ipſe Caſp. Bauhinus eoſdem ſequutus, aliique eorum veſtigiis hucuſque inſequentes, duas diſtinctas unius & ejuſdem hederæ ſpecies conſtituerint. Eſt enim provectior hedera frutex paraſiticus, vivens ſine radice in terra, aſt cirrhis fibrilliſve in corticem arboris, aut rimas murorum adactis vivit; ſicut etiam & cuſcuta filamentis arcte amplectentibus vicinas quaſque plantas eſt herba paraſitica, ſeſe itidem (provectior) ſine radice nutriens. Inſuper pro variis herbis ac*

frutici-

fruticibus, quibus innaſcitur, varie poteſt cuſcuta denominari, variiſque etiam virtutibus gaudere. Unde dicitur epithymum, epiurtica, ſeu potius ἐπιακαλήφη, *epierica, epioriganum, epilinum, epigeniſta, epiſerpillum, epigroſtis, epitriphyllon, &c. Dodonæus aſſerit Caſſutham flores edere parvos, cirrhos ipſos quibuſdam locis ambientes, à quibus ſemina quædam exigua, ſed inutilia prodeunt: folia habet nulla, radicibus nititur nullis, in terra enim non gignitur, ſed fruticibus herbiſque innaſcitur. Nec poſſum ego ſatis admirari Dodonæum, alioſque ipſum ſequentes. Nec lubenter poſſum præterire Ruellium, qui citat Draconem hortenſem, ſeu Ptarmicam hortenſem mirabili modo naſci, ſcilicet ex ſemine lini Raphanis, aut ſcillæ bulbo incluſo, & terra obruto. Quam ridiculum, & abſurdum ſit hoc, inter cetera ab authoribus neotericis recepta, quivis ſanæ mentis Botanicus nobiſcum (vir Generoſiſſime) judicare poterit. Semen difficulter ferre Dracunculum hortenſem fateor, quia tanta facultate rependi radicibus prædita eſt hæc herba, ut raro ſemina ad perfectionem perducat (quamvis etiam nonnunquam) ut ceteræ omnes nimia rependi facultate donatæ plantæ, ut Raphanus ruſticanus, Ceanothos Theophraſti Colum. ſeu carduus vulgatiſſimus viarum Ger. naſturtium Babylonicum, Lob. aliæque plurimæ, penes experientes, & ſemina colligentes eſto fides. Amant ſuos locos, ſeu natales capillares, cuſcuta, hedera, Junci diverſi, ut ceteræ plantæ perfectæ, flores, & ſemina ſua producentes, atque ex iiſdem ſeſe propagantes. Hoc publice profari volui, quod privatim tibi inculcaveram: ſed nunc revertamur ad rariores haſce plantas Siculas & Melitenſes* Domini Pauli Boccone *Panormitani, viri certe laude digni. Plantas novas fere omnes (perpaucis exceptis) à nemine quod ſciam deſcriptas, ab ipſo*

Authore

Authore tibi commiſſas, cum iconibus æri inſculptis, Authoris rogatu, mihi perluſtrandas commiſiſti; haſce rariores (cum ut notiores omnibus Botanicis redderentur, tum ut Authorem pariter illuſtriorem redderent) typis Oxonienſibus committendas curavi, ne diutius in tenebris laterent, blattiſve aut tineis exponerentur, ſed ut paſſim inter Botanicos Europeos fulgeant, eoque ſolo fine, ut interdicantur deriſores & momi ne noceant noſtro authori, qui paucula has rariſſimas ſtirpes novas, non minimo ſtudio, & labore detectas publico exhiberi hic voluit, imo efflagitavit. Author noſter per multos annos algoris, caloris, & indefeſſi laboris patiens, ejus eſt candoris, atque indolis bonæ, ut errorem (ſi quando occurrit) libentiſſime fateatur, atque ſeipſum corrigat, & ab aliis emendari, muneris non exigui loco ſit habiturus. Concludimus ipſum Botanici fidi, ingenui, ac induſtrii partes egiſſe, atque inſuper laboribus hiſce ſuis exantlatis, plantarum novarum indagatoribus, earumque avidis cultoribus profuturum. Apud me vicit veritas, atque opuſculum dignum, quod lucem meretur; pervicit perſuaſio tua ut hic imprimeretur & authori, & mihi. Quare cum tantum tibi debeam (vir Generoſiſſime, qui meos aliquid putes eſſe labores) in hoc ſicut in aliis tibi morem gerens, id effectum dedi: ductus partim exhortatione tua, partim benevolentia & humanitate qua botanicos ſtudioſos omnes proſequeris, & inter ceteros Authorem noſtrum. Tabulas 45 apud exteros vitioſe ſatis ſculptas, & plantarum ibidem contentarum nomina perperam adaptata refici, quin & inſuper ſeptem poſtremas Tabulas de novo ex plantis ſiccis hic delineari, ac ſculpi tuis ſumptibus (ut votis tuis ſatiſfieret) curavimus. Macte virtute, prodeant atque publici juris fiant hæ rariores Siculæ, atque Melitenſes, &c. nondum exhibitæ

bitæ in φιλοβοτανῶν uſum, ſine cunctatione. Unde enim majus animorum vinculum, quam ex ſimilibus ſtudiis, & exercitiis præſertim liberalibus? Quare ſcientia multifaria, ac virtutes tuæ Heroicæ, quin & ſtudium Commune naturalium rerum cognitioni impenſum, faciet ut præter obſervantiam & cultum, nunc etiam amorem tibi publice debere ſincere profiteatur Author noſter, atque etiam

Oxonii
Datum ex muſæo noſtro in Collegio Dicto Univerſitatis Octobris 4. 1673.

Tuus Devinctiſſimus &
Humillimus Servus

ROBERTUS MORISON.

Medicus Botan. Profeſsor Regius, nec non Univerſitat. OXON.

ERRATA.

Pag. 36. l. ult. leg. *ſon Hippomarathrum.* p. 42. l. 18. poſt *minimum* interſeratur ultima clauſula, *ubi vitioſe exhibentur,* &c. p. 71. l. 12. leg. *civitatis,* p. 75. l. 9. leg. *tenuifoliarum.* p. 85. l. 20. l. XLIV.

FINIS.

PLANTARUM
STUDIOSO.

DONO tibi curarum partem, *Erudite Botanophile*; *Icones* ſcilicet *Plantarum*, quas (per *Siciliam*, *Italiam*, aliaſque provincias) Rariores inveni. Earum quandoque plures, compendii gratia, in unam tabellam conjeci. Interdum etiam ramos quarundam ab amicis datos, ceteris inſerui; & hæc aliquanto certe cum detrimento integritatis totius Plantæ, nullo vero diſpendio genuinæ effigiei, quæ ſatis patet, maxime advocata in auxilium illa, quam adhibui deſcriptione, in qua notas omnes, quæ ad pleniorem ejus intelligentiam faciunt, breviter, & accurate, quantum in me fuit, complexus ſum: non enim particulas omnes illarum ſingulatim & ſcrupuloſe, inutili prorſus diligentiæ redundantia (quod nonnullis placet) proſequi libuit. Nomenclaturas indidi pro ea quam præ ſe ferebant cum notioribus ſimilitudine. Omnes autem hæ Claſſicis Auctoribus indictæ ſunt, ſi paucas excipias, quarum *Icones*, ab illis non expreſſas, exhibeo. Ceteræ novitate ſua commendabiles, quædam vero ante alias, ſi quid in Botanicis video, ad invidiam pulcræ; quod vel iniquus hujus opellæ meæ æſtimator tacita conſcientia judicabit. Neque enim leve munus hoc exiſtimes velim, cum propter dignitatem plantarum, & numerum, qui ultra centum extenditur, tum etiam quia plurium annorum, & multi laboris opus eſt; niſi facile putes per confragoſa loca, & obſitos virgultis montes repere, ſilvarum receſſus omnes ſcrutari, & ſæpe eadem die frigoris & caloris exuperantias fer-

re. Quam tamen viam eo libentius ingreſſus ſum, quo ſpontaneas, & nativa pulchritudine florentes inveſtigare præſtabilius ſemper duxi, quam cultura & mangonio adulteratas ſpectare, quod fieri plerumque nequit ſine fraude, & cruce diſcentis. Attamen quicquid id eſt, ſi expectationi tuæ non reſpondeat, ſcias etiam idem votis meis non omnino ſatisfacere, quia accuratiores, & elegantiores figuras expetiviſſem; ſed quid expectes amplius à privato viro, & cui ex ſiccis plantis eas delineare neceſſe fuit? Quare habebis gratias, ſi voles, certe debebis: donec meliora, majoraque enaſcantur, peto ut vel ob communionem ſtudiorum noſtrorum, hæc mea

Parvula ne temnas, parvis quoque gratia multa eſt,
Parvulus eſt Paphiæ filius ales amor.

INDEX

INDEX

ONOMASTICUS PLANTARUM

IN HOC OPERE CONTENTARUM, CUM TABULARUM INDIGITATIONE.

ALga ſpiralis. Tab. 38
Alſine paluſtris Serpilli folio, Tab. 25
Alſine Lotoides. Tab. 11
Alſine Bononienſis non aculeata. Tab. 12
Alſine Paronychiæ facie. Tab. 38
Alſine maritima altera anguſtis foliis. Tab. 10
Alſine maritima longius radicata, Herniariæ foliis. Tab. 10
Althæa Carpini foliis, fl. luteis. Tab. 6
Amaranthus ſpicatus perennis. Tab. 9
Anonis folio lucido ſerrato. Tab. 38
Apocynum Canadenſe Androſæmi majoris foliis. Tab. 16
Ariſtolochia rotunda altera. Tab. 3
Ariſarum anguſtifolium minimum. Tab. 42
Ariſarum ſive Dracunculus Potamogeti folio. Tab. 26
Aſter Canadenſis, vide Conyza. Tab. 46
Aſter tomentoſus luteus Verbaſci folio. Tab. 31
Atriplex maritima, minima, anguſtifolia. Tab. 15
Aſtragalus Bæticus, vide Securidaca ſiliquis foliaceis. Tab. 4

Baticulæ alterum genus ex Sicilia Cæſalpini. Tab. 27
Blattaria incana multifida. Tab. 31
Braſſica ſilveſtris Fabariæ foliis. Tab. 25

Campanula hirſuta Ocimi folio caulem ambiente fl. pendulo. Tab. 45
Campanula Caetana rotundifolia longius radicata. Tab. 27
Capparis duplicata ſpina, folio acuto. Tab. 42
Chamærubus an Chamæmorus Norvegica Cluſ. Tab. 39
Chryſanthemum canadenſe latifolium humilius. Tab. 27
Chondrilla Tragopogonoides. Tab. 7
Clematis tetraphylla Americana. Tab. 15
Conyza capitata, ſeu globoſa. Tab. 7

Conyza

Conyza alba acris Moriſoni. Tab. 46
Conyza aſteris fl. aureo. Tab. 31
Conyza retuſis foliis ex Melita. Tab. 13
Convolvulus Siculus minor flore parvo auriculato. Tab. 48
Coronopus fruticoſa platyphylla. Tab. 15
Coronopus maritima roſea. Tab. 38
Crithmum Siculum. Tab. 28

Digitalis Perſicæ folio, vide pſeudodigitalis. Tab. 6
Dracunculus ſive Ariſarum Potamogeiti folio. Tab. 26

Eruca pumila Burſæ paſtoris folio. Tab. 10
Eryngium Capitulis Pſyllii. Tab. 47.

Fungus ſpiralis, ſeu alga ſpiralis maritima. Tab. 38
Fungus Typhoides coccineus Melitenſis. Tab. 43
Fungus ſubcærulea pulpa arillis flavis refertus. Tab. 12
Fungus Malicorii facie. Tab. 12
Frumentum Indicum ſpica diviſa ſive polyſtachytes. Tab. 16

Gnaphalium Alpinum pumilum. Tab. 20
Gramen filiceum paniculis integris. Tab. 33
Gramen bicorne. Tab. 11
Gramen foliis & carina ſerratis. Tab. 39

Heliochryſum Abrotani feminæ foliis. Tab. 3
Heliotropium Siculum majus fl. amplo odorato. Tab. 49
Helleborus Alpinus minimus Aſtrantiæ flore. Tab. 5
Hippomarathrum Siculum ſemine canulato & lanuginoſo. Tab. 18
Horminum ſpicatum Lavendulæ odore. Tab. 25

Jacea elatior ſempervirens Luſitanica. Tab. 39
Jacea Melitenſis capitulis conglobatis. Tab. 35
Jacea cichoreis foliis flore luteo, capite ſpinoſo. Tab. 8
Jacobæa Chryſanthemi facie Sicula. Tab. 36
Jacobæa multifida annua. Tab. 51
Jacobæa pumila Gallica. Tab. 41
Juncellus minimus capitulis Equiſeti. Tab. 20

Kali floridum ſemine cochleato. Tab. 32
Kali floribus membranaceis. Tab. 31

Leucoium Gallicum folio Halimi. Tab. 42

Linaria

Linaria triphylla latifolia Sicula. Tab. 22
Linaria pumila triphylla. Tab. 45
Linaria Molluginis folio. Tab. 19
Limonium reticulatum ſupinum. Tab. 44
Limonium maritimum Bauh. Prod. Tab. 13
Limonium maritimum fruticoſum hirſutum. Tab. 13
Limonium lignoſum gallas ferens. Tab. 16
Limonium gallis viduum. Tab. 16
Limonium Siculum folio cordato. Tab. 34
Lithoſpermum umbellatum anguſtifolium. Tab. 41
Lithoſpermum umbellatum latifol. Tab. 41
Lithoſpermum umbellatum anguſtifolium. Tab. 40
Lychnis minima ex monte Argentario. Tab. 12
Lychnis glabris & tenuibus foliis calice duriori. Tab. 14
Lychnis noctiflora minima. Tab. 51

Malva Betonicæ folio. Tab. 8
Malva moſchata fol. criſpis. Tab. 37
Malum Aurantium malo citrio prægnans. Tab. 2
Malum Aurantium Lauri anguſtis foliis. Tab. 2
Moly flore ſubviridi. Tab. 33

Naſturtium montanum Aſari folio. Tab. 3

Panax Siculum ſemine hirſuto. Tab. 1
Parietaria Helxines folio. Tab. 24
Parietaria Sicula Alſines folio. Tab. 24
Parietaria Ocimi folio. Tab. 24
Paſtinaca hirſuta criſpa. Tab. 14
Paſtinaca Oenanthes folio. Tab. 40
Peplis annua foliis acutis. Tab. 13
Pimpinella Agrimonoides. Tab. 30
Potamogeiton pumilum fluitans. Tab. 20
Polygonum muſcoſum minimum. Tab. 29
Polygonum capitulis ad genicula echinatis. Tab. 20
Pſyllium laciniatis foliis. Tab. 4
Pſeudodigitalis Perſicæ fol. Tab. 6
Pulegium tomentoſum minimum. Tab. 20

Rhamnus Pentaphyllos Siculus. Tab. 21
Ranunculus Alopecuroides Ajugæ foliis. Tab. 14
Rapuntium urens Solonienſe. Tab. 11

Reſeda Gallica criſpa. Tab. 41
Rubia villoſa ſemine duplici, hirſuta. Tab. 6

Saponaria acutis foliis ex Sicilia. Tab. 30
Scabioſa maritima Rutæ caninæ foliis. Tab. 40
Scabioſa marina Rutæ marinæ folio. Tab. 52
Securidaca ſiliquis foliaceis. Tab. 4
Sedum maritimum villoſo ſemine. Tab. 4
Sium ſeu ſio affinis ſiliquis latis. Tab. 44
Spongia canalata ſeu piniformis. Tab. 40
Spongiæ ramoſæ varietas. Tab. 50
Solanum ſpinoſum maxime tomentoſum. Tab. 5
Stramonium ferox. Tab. 26

Thlaſpi biſcutatum Raphani aut Irionis folio. Tab. 23
Thlaſpi Latifolium platycarpon Leucoii folio. Tab. 29
Tithymalus maritimus Juniperi folio. Tab. 5
Tithymalus polycoccos Portulacæ folio. Tab. 19
Trachelium capitatum hirſutum foliis gramineis. Tab. 42

Icones, & Deſcriptiones *RARIORUM* quarundam *PLANTARUM* Provenientium in Sicilia, Melita, Gallia, & Italia.

Panax Siculum, ſemine hirſuto, foliis Paſtinacæ latifoliæ, ſativæ.

RADIX pro plantæ ratione parva: maximus *Caulis*, humanam altitudinem ſeu proceritatem non raro ſuperans, uncialis craſſitiei, in plures ramos diſtributus, ruber, lævis, rectus, intus fungoſus: *Folia* quam Paſtinacæ ſativæ latifoliæ ampliora, tenuibus nervis obſeſſa, lobis quaſi rotundis, figura penè cruciformi, latè expanſa, atque lucida: *Umbellæ* amplæ: *Flos* albus: *Semen* longum, craſſiuſculum, ſtriatum ſeu ſulcatum, exterius candidâ lanugine hirſutum; quâ exutâ, Semen grano Secalis aut Tritici figurâ & colore par eſt. Caule vulnerato interdum ſponte lacryma exit, concreſcitque colore flaveſcente. Hujus meminit *Cæſalpinus*, aliique ſine Icone, quam ſtudioſorum Botanicorum oculis ſubjicere voluimus. Non ſolum *Panormi*, ubi pro *Da-*

biſo notum, ſed & in tota *Mararæ* valle, locis incultis & aſpe-

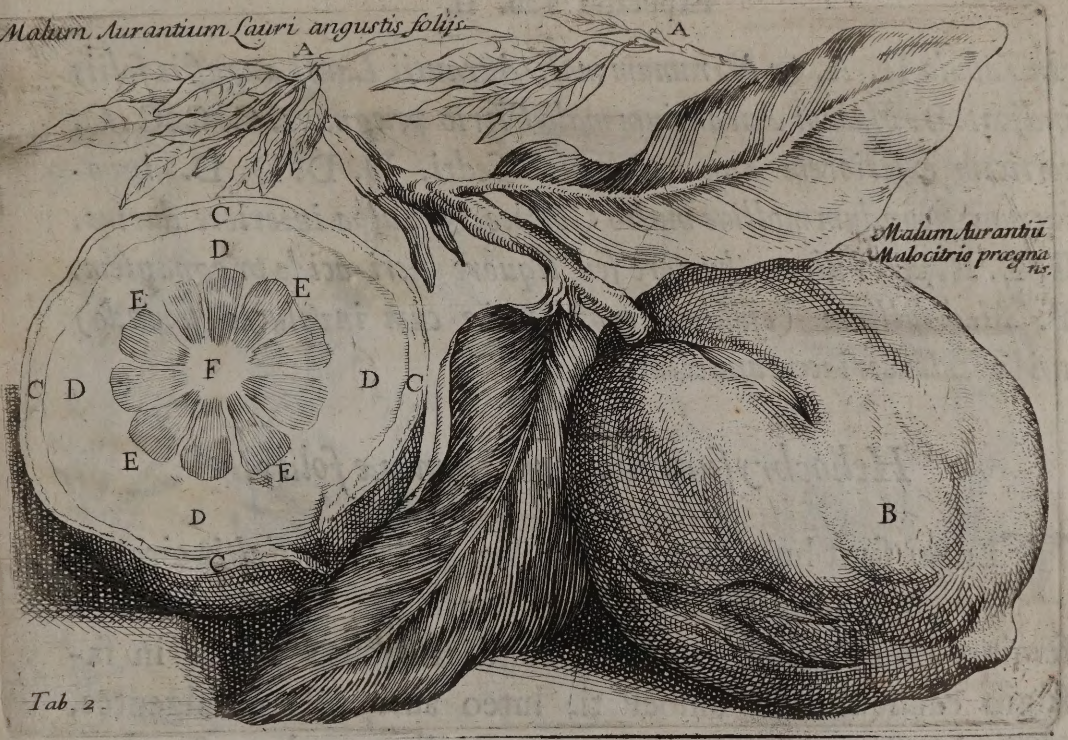
ris copioſe naſcitur, & appellatur ibidem à colonis *Ferla*, ſeu *Ferra Saraciniſca.* Variat foliis quandoque glabris, quandoque hirſutis.

Explicatio I. Tabulæ.

In Tabulâ I. A. *radicem & folia ſub exortum ex eadem radice indicat.* B. *Petalum integrum, cum lobis ſubrotundis nervo medio ſeu petiolo adhærentibus.* C. *Caulem craſſum in ramos diſtributum, & floribus oneratum.* a. a. a. *Pericarpium craſſum, ſtriatum, lanuginoſum, bina ſemina intus latentia continens.* b. *ſeminis inde exemti partem convexam, ſulcis ſeu ſtriis præditam.* c. *partem ejus concavam.* D & E *foliola tenella ex radiculis teneris ſub exortum è terra.* *Malum*

Malum Aurantium Lauri anguſtis foliis.

MAlus hæc Aurantia ſolâ varietate *Foliorum* à cæteris ſuæ claſſis diſtinguitur; eaque quandoque unciam lata ſunt, quatuor longa, acuminata, circum ramos denſe congeſta, Lauri

anguſtifoliæ, vel Rhododendri æmula. *Fructum* cæteraſque partes cum reliquis communes habet. Prope *Piſas* in horto *Franciſci* colitur.

Malum Aurantium malo Citrio prægnans.

COrtex hujus mali aſpectu, odore, & ſapore, malum Aurantium repræſentat: hoc avulſo, qui vulgaris eſt craſſitiei,

viſitur tenuis *Cuticula*, quæ medullam albam, mali Citrii ſubſtantiâ pulpoſâ refertam complectitur; mirâ graviditate latente ſub Aurantii cortice, quæ malo alteri diſſimilis ratione ſaporis & odoris. Sub nomine *Aurantio cedro* ſtudioſè colitur in hortis *Meſſanæ* & *Rhegii*.

Explicatio Tab. II.

In Tabulâ II. A. *&* A. *ramum mali Aurantii Lauri anguſtis foliis indicat*. B. *Malum Aurantium malo Citrio prægnans*. C. C. C. C. *corticem exteriorem hujus Aurantii Cedri*. D. D. D. D. *involucrum ſecundum mollius multo Cortice, & Pulpa interiore durius*. E. E. E. E. *Pulpam humore ſeu liquore Acri-acido prægnantem*. F. *Meditullium (ejuſdem conſiſtentiæ cum involucro ſecundo) cui Veſiculæ coriaceæ anneꝗuntur*.

Heliochryſum Abrotani feminæ foliis.

TEnues ſunt huic *Virgulæ*, fragiles, pedales: *Foliis* circundatæ oblongis, anguſtis: *Denticulis*, quam Abrotani feminæ longioribus, nonnihil candicantibus: *Flores* in faſtigio cauliculorum umbellati, luteo auri colore fulgentes, Heliochryſi aut Stæchadis citrinæ floribus, colore & odore perſimiles. *Semen* à *Perſide Florentiam* allatum à *Reverendo P. Tani*, Ordinis *Prædicatorum*, tempore *Sereniſſimi Cardinalis Johannis Caroli Medices*, plantam hanc in hortis Florentinis *Celſiſſimi Magni Hetruriæ Ducis* produxit.

Na-

Naſturtium montanum Aſari foliis.

NAſturtium hoc *Foliis* eſt rotundis Aſaro ſimilibus, ambitu nonnihil ſinuatis: *Flos* albus; *Siliquæ* longæ, innumeræ, quæ maturæ ad leviſſimum contactum diſſiliunt: *Radix*

ſubeſt craſſa, cava, nodoſa, ſerpens aut repens, tenuibus fibris ſubinde ad nodos enatis, terræ ſe affigens. Perpetuum eſt, & *Cochlearia Italica* quibuſdam dici meruit. Circa fontes & rivulorum margines montis *Bargæ* in *Hetruria* crebro naſcitur.

Ariſtolochia

Ariſtolochia rotunda altera.

ARiſtolochia hæc altera rotunda, *Cauliculis* eſt craſſis, ad cubitalem longitudinem humi projectis: *Foliis* formâ & colore, rotundæ vulgaris multo majoribus, longioreque *Pediculo* nitentibus, cæteriſque partibus etiam proportione reſpondentibus. Eam accurate deſcripſit *Cluſius*, quem conſulat Lector. Indigitata mihi fuit in ſilvula ad radicem Montis *Madoniæ*, à Doctore *Johanne Ruſtici* Medico erudito.

Explicatio Tabulæ III.

In Tabula III. A. *Heliochryſum floribus onuſtum indicat.* B. *Idem ſine floribus.* C. *Naſturtii ramum foliis & floribus onuſtum.* D. *ejuſdem radicem.* E. *Ramuſculos ſuperiores Siliquis refertos.* F. *Ariſtolochiæ Ramum foliis & floribus ornatum.* G. *Ejuſdem radicem rotundam cum Fibris infra poſitis.*

Sedum Siculum, maritimum, vermiculatum, flore Saxifragiæ albæ, ſemine villoſo.

HÆc *Plantula* Sedi aut Kali ſpeciebus annumeranda venit, *Caulibus*, *Foliis* acutis, & vermiculatis, illis omnino perſimilis. *Flores* promit Saxifragiæ albæ bulbiferæ: *Semen* villoſum utriculo involutum, non abſimile Semini pentagono, quod in Gelſemino Peruviano conſpicitur. Fruteſcit ut plurimum Thymi capitati modo in maritimis ad *Granarium Agrigentinum.*

Secu-

Securidaca Sicula ſiliquis foliaceis.

PRomit hæc *Cauliculos* palmares, rotundos, in plures ramos diviſos, interdum erectos, *Siliquarum* pondere ſubinde verſus terram reclinatos: *Folia* Securidacæ per extremum cordata: *Flores* in longis *Pediculis* ſubalbicantes; ſub-

ſequentibus *Siliquis* latis, craſſis, duplice ſerie ſeminum oneratis, Viciæ ſeſamaciæ Apulæ *Columnæ* formâ (cui omnino conformis) accedentibus, unciam longis, in aduncum mucronem abeuntibus: *Semina* autem fert ad Aſtragali formam accedentia. Paſſim

Paſſim inter ſegetes circa conventum *Sancti Viti*, & alibi, viget æſtate.

Pſyllium laciniatis foliis.

HOC *Capitulis*, *Flore*, & *Semine* à cæteris ſuæ ſortis nihil differt; *Foliis* ſolum laciniatis, vel potius ut in Coronopo, additis quibuſdam appendicibus veluti ramoſis, ab iis diſtinguitur. *Calceolarius* in enumeratione plantarum provenientium in *Monte Baldo* hujus meminit ſub nomine Pſyllii foliis Coronopi. *Caſparus Bauhinus* ejuſdem mentionem facit in Prodromo: an ſit idem cum noſtro divinare non audeo. Annuum eſt. Prope *Melillim* & *Saccam* reperitur.

Explicatio Tabulæ IV.

In Tab. IV. A. *Radicem & folia* Pſyllii *per terram ſtrata indicat.* B. *Ejuſdem Caulem capitulis & foliis onuſtum.* C. *Sedi maritimi ramuſculos.* d. *ejuſdem ſemen.* e. *florem.* f. *pappum.* G. *ejuſdem plantæ Caulem unicum, longiorem.* H. *Securidacam in plures ramos diviſam.* i. *Siliquam ejus aduncam.* k. k. *Semina inde exemta.*

Solanum ſpinoſum maxime tomentoſum.

RAdix hujus Solani longe lateque eſt repens: *Cauliculos* promit pedales, ſubinde ſeſquipedales, *Aculeis* mordacibus ſeu pungentibus frequenter armatos: *Folia* per nervorum longitudinem, inferne, & ſuperne paribus ſpinis infeſta, in margine leviter ſinuata, utrâque parte pingui tomento

mento obſeſſa; *Flores* Borraginis facie: *Capſulæ* ſeminis (ut Florentiæ vidimus) atque *Fructus* Capparis formâ. Cum nullus Author Claſſicus (quod ſciam) ejus meminerit, rariſſimæ Plantæ hujus Iconem pauculis meis addidi.

Tithymalus maritimus, Juniperi folio.

HIc, Tithymali arboreſcentis facie fruticat: pedali, & altiore quandoque eſt *Caule*, ſupernè variis ac multipli-

cibus ramis diſtincto, valde comoſo; tenuibus *Foliis*, copioſiſſimis, longiſſimis, Juniperi formâ, ſed mollioribus &

 minoribus

minoribus circumveſtito, ad Tithymali leptophylli figuram accedentibus. *Flores* & *Capſulas* ſeminales aliorum Tithymlaorum more (id eſt, fructum tricoccum) profert. Perpetuus eſt. *Maſſiliæ* in maritimis oritur.

Helleborus minimus Alpinus, Aſtrantiæ flore.

IPſiſſimus eſt hic, qui à *Caſparo Bauhino* bellè deſcribitur in Prodromo, niſi quod folia noſtri etiam in exortu in quinque partes diviſa ſint, quarum ſingulæ longiores ſunt, & anguſtiores quam Hellebori *Bauhini*, qui folia ſuo unguem pollicis lata, in ſeptem lacinias breves & anguſtas diſſecta attribuit; quod forte ab ingenio ſoli oritur. *Radices* ſubſunt nigræ, & tenues. Gignitur in vertice *Paniæ* montis, in *Hetruriâ.*

Explicatio Tabulæ V.

In V. Tab. A. I. *Solani tomentoſi caulem foliis & ſpinis armatum indicant.* B. *Folium ejus inferius & majus.* c. *Flotis partem anteriorem.* e. *Ejuſdem partem poſteriorem.* d. d. *Semina.* E. II. *Tithymalum maritimum Juniperi foliis ramificantem.* F. III. *Helleborum minimum Alpinum, foliis, caule, & floribus folioſis, Aſteris ritu cinctis, prægnantem.* G. *Radicem ejus fibroſam & folia per terram ſtrata.* H. *Cauliculum & Florem apertum.*

Rubia ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis.

QUadratis *Cauliculis* erigitur, cubito altioribus, *Foliis* circum genicula quaternis, decuſſatis, magnitudine, forma,

formâ, atque hirſutie, Cruciatæ *Dodonæi* ſimillimis. Faſtigia cauliculorum, in ramulos tenues diviſa, decuſſatis

etiam *Floribus*, Geminum *Semen*, & illud hirſutum, ſuſtinent. Solâ foliorum hirſutie, & magnitudine à Rubiâ ſemine duplici, hiſpido, *Johannis Bauhini* variat. In Ilua ſilvâ vidimus, eandemque illic legimus.

Althæa Carpini folio, floſculis luteis.

HUjus peregrinæ plantæ *Caulis* eſt rectus, rotundus, cubitalis, ramoſus; *Folia* ad Ulmæ, Carpinive faciem accedentia;

cedentia: *Floſculi* lutei, minimi, longis pediculis innixi, ſuccedentibus orbiculatim Malvæ, ſive Althææ modo *Seminibus* aculeatis, ſeu roſtratis, atque pungentibus. Perit ſingulis annis, in *Italia* Melochiæ ſpuriæ nomine nota; ibidem, & in *Gallia* colitur in hortis omnibus Botanicis. Deſcribitur à *D. Moriſono*, Prælud. Botanic. p. 229.

Pſeudodigitalis, Perſicæ foliis.

FRequens eſt in hortis *Piſanis*, & *Florentinis*. A *D. Moriſono* Profeſſore Botanico Regio, & Univerſitatis *Oxon.* ſub Galeata & Verticillata Perſicæ foliis deſcribitur, Prælud. Botan. p. 275. ideoque illius ſolummodo figuram appoſui. Sed cum Digitalis ſpeciebus neque capſulâ ſeminali, neque ſemine conveniat, Pſeudodigitalis nomen cum Pariſienſibus adaptavi, donec melius & aptius ei quadrans inveniatur. *Flore* amplo, violaceo, Digitalis inſtar, Digitalem ſeſe proderet; niſi capſula ſeminalis, & ſemina Verticillatarum more (ut cuilibet proprius intuenti apparet) aliò ipſam reducendam declararent.

Explicatio Tabulæ VI.

In VI. Tab. I. G. I. *Rubiæ ſemine duplici, hiſpido, latis & hirſutis foliis, binos caules indicant.* b. II. *Althææ Carpini foliis, floſculis luteis, caulem, foliis & ſeminibus aculeatis in capitulum congeſtis ornatum.* c. II. *Radicem & caulem inferiorem foliis tantum onuſtum.* d. *Semen roſtratum.* e. III. *Caulem Pſeudodigitalis, Perſicæ foliis.* F. III. *Ejuſdem caulis ſummitatem floribus prægnantem.*

Chondrilla

Chondrilla Sicula Tragopogonoides maritima.

R*Adix* hujus plantæ candida, fragilis, digitalis pene craſſitudinis, altè in terram depacta, ſuperne in tres, aut quatuor partes diviſa, ex quâ *Caulis* oritur pedalis, & al-

tior, pluribus alis ramoſis donatus, concavus: *Folia* Reſedæ diviſurâ. *Flos* & *Semen* ut in Chondrillis, & cæteris Tragopogonis ſpeciebus conſpiciuntur. In arenoſo maris litore naſcitur; in *Catanæ*, *Agrigenti*, & *Saccæ* paſtoralibus agris paſſim obvia.

Conyza

Conyza major capitata, ſeu globoſa.

R*Adice* conſtat ſatis craſſâ; quin & *Caule*, *Foliis*, ut & *Odore* Conyzam majorem apprimè refert hæc planta; ſed in flore id præcipue notandum, quod concreſcat illius *diſcus*, ſeu *umbo* in globum, ſeu caput globoſum, Lachrymæ Jobi figurâ non abſimile; & inſuper quod abſolutis, & ad maturitatem perductis ſeminibus, ſeſe aperiat caput globoſum, atque *Semina* effundat in P*appos* abeuntia; utique quod in medio capitis globoſi inſecta exigua ut plurimum gignantur.

Explicatio Tab. VII.

In Tab. VII. I. A. *Chondrillæ Tragopogonoidis radicem & folia inferiora, Reſedæ inſtar diviſa, humi procumbentia indicant.* I. C. A. *Ejuſdem ramuſculum foliis ſuperioribus anguſtioribus, & capitulis onuſtum.* d. *Semina ejuſdem pappoſa.* B. *Caulem ramoſum Conyzæ globoſæ, ſeu capitatæ foliis, capitulis, & floribus onuſtum.* c. *Caput ſingulare globoſum cum pappo exiliente.* h. *Semina pappoſa inde exemta.*

Jacea Sicula, Cichorii folio, fl. luteo, capite ſpinoſo.

C*Aulis* huic anguloſus, & cubitum altus eſt, quandoque reclinatus, multis alis diviſus, & concavus: *Folia* longa, aſpera, duas, aut tres uncias lata, utrinque profundius diſſecta, candicantia, *Foliis* Jaceæ Sonchi folio latiora. *Floribus* conſtat luteis, Spinæ ſolſtitiali ſimilibus. Capitulis, longis aculeis armatis, donatur. *Radix* alba, fibroſa. Circa *Saccam* naſcitur

naſcitur; nec videtur illa, quæ ſub Jaceâ cap. ſpinoſo longis aculeis à *Bauhino* in Prodromo deſcripta eſt.

Malva Betonicæ folio.

HUmilis eſt hæc Malvæ ſpecies, *Cauliculo* palmari, & bipalmari, infirmo, & per terram ſtrato, ſeu verſus ter-

ram reclinato. *Foliis* in longioribus pediculis Betonicæ formâ conſtat, minoribus in ambitu crenatis, circa cauliculos paucis, è quorum ſinu pediculus exit longus, *Floſculum* ſuſtinens Malvæ vulgaris facie purpuraſcentem, ſubeunte ſemine

mal-

malvaceo. *Hetruriæ* alumna eſt hæc Malva, quam in pratis, Illuſtriſſimæ *Gaitanæ* Gentis *Terriccio* dictis, circa *Piſas* non ſine tædio & moleſtiâ multarum circuitionum quaſi latentem inveni.

Explicatio Tab. VIII.

In Tab. VIII. D. I. *Jaceæ Cichorii folio, flore luteo, capite ſpinoſo, radicis partem ſuperiorem, & caulem medium foliis cichoriaceis, & capitulis ſpinoſis ex lateralibus caulibus ortis, ornatam indigitant.* e. *Semina pappoſa.* E. II. *Malvæ Betonicæ folio radicem, & caules procumbentes, foliis & floribus onuſtos.* f. *Semina (aliarum Malvarum more) deliquium patientia.*

Amaranthus Siculus ſpicatus, radice perenni.

F*Olia* hic gerit figurâ, & formâ Amaranthi vulgaris minora, atque paulo acutiora, molli candidaque lanugine, ſubtus argenteo nitore lucenti, conferta: naſcuntur circa ramos multiplices, è radice lignoſa, atque perenni exſurgentes. *Caulis* pollicari craſſitudine perſæpe fruticat, eſtque juxta ſingulas alas quaſi nodoſus; ſpica ſimplicior eſt, & exilior quam in cæteris ſuæ ſortis, neque ut Amaranthi ſpica vulgariter è pluribus compacta, ſed *Floſculis* dilutè rubentibus, longo ordine ſimpliciter ad cacumen uſque diſtributis conſtans; ſubeuntibus conis perquam exiguis, iiſque deorſum nutantibus, in quibus *Semen* oblongum concluditur. Oritur locis *Catanæ* vicinis,

vicinis, & in *Hyblæis* Montibus reſtibili fecunditate luxuriat.

Explicatio Tabulæ IX.

In Tab. IX. B. *Amaranthi ſpicati perennis Siculi caulem foliis ſuperioribus & floribus ornatum indicat.* D. *ſeu* A. S. P. *Siculus, ejuſdem Caulem ſub exortum foliis inferioribus, latioribus prægnantem.* e. *Capſulam quinquefariàm in margine partitam. f. ſemina.*

Alſine maritima longius radicata, Herniariæ foliis, ex Sicilia.

NOn deſpicienda eſt hæc Alſines ſpecies herbarum ſtudioſis; neque enim ſe habet ut vulgaris. *Radice* nititur (pro

plantæ modulo) longa, craſſa, dura, caryophyllorum & lychni-

lychnidum more, adnatis etiam appendicibus quaſi ramoſa, aut potius multis modis furcata: ab hac *Cauliculi* denſo ceſpite plures gignuntur, circa quos *Folia* ſunt varia; uni quidem (in Sicilia) Herniariæ formâ & magnitudine; alteri vero Alſines maritimæ Neapolitanæ *Columnæ*: *Flores*, & *Semina* ſunt prorſus Alſines vulgaris: *Capſulas* vero non obſervavimus. Secundum foliorum varietatem, duas *Icones* appingere curavimus, videlicet ſub Alſine longius radicata Herniariæ foliis, & Alſine anguſtis foliis.

Eruca pumila, Burſæ paſtoris folio.

HUmilis eſt *planta*, cujus radicis apici innaſcuntur *Folia* ſinuata, Burſæ paſtoris figura & magnitudine, pulchre dilute virentia; *Caules* numeroſi, reclinati: *Flos* luteus: *Siliquæ* mediocriter longæ, quæ *Semen* maturum tactæ exiliendo evibrant. In prodromo *Caſpari Bauhini* deſcripta creditur. Exit ineunte Maio inter ſaxa oppidi *Montaperto*, non procul *Agrigento*; in agris etiam *Lutetiæ* vicinis frequens reperitur, ubi Novembri menſe vix unciam caulis excedit.

Explicatio Tabulæ X.

In Tab. X. I. A. *Alſines maritimæ longius radicatæ radicem polyſchidem, & ramulos humi projectos, una cum foliis eiſdem adnaſcentibus oſtendunt.* X. I. B. *Ejuſdem caulem unicum foliis, & capſulis ſeminalibus oneratum.* II. C. *Erucæ Siculæ Burſæ paſtoris folio radicem tenuem, folia per terram ſtrata, & caules ſiliquis oneratos.* III. D. *Alſinen maritimam alteram anguſtis foliis.*

Gramen bicorne, ſeu Diſtachyophorum.

RAdix huic eſt *perennis*, innumeris fibris, quaſi reticulato textu implicitis compacta; *Calamus* pedalis longior-

que, geniculatus, paucis foliis cinctus, ex quo adinſtar juli re-

cti

cti triuncialis longitudinis exit è folliculo *ſpica*, rubente colore prædita, quæ per maturitatem Graminis dactyli modo in furcam dividitur, unde nomen bicorne impoſuimus ; ejuſdem ſpicæ glumæ in aculeos aut ariſtas tenuiſſimas & longas abeunt. Floret vere, uſque ad finem æſtatis. Ne credas naturæ luxuriantis eſſe errorem, nam in *Hyblæis* montibus, & circumfuſis campeſtribus locis illic nullum Gramen frequentius occurrit.

Alſine Lotoïdes Sicula.

HUjus plantulæ ſubrubentes, geniculati, & invalidi *Cauliculi* humi ſparguntur : *Folia* quoad ſubſtantiam ſeu contextum, non numerum, quadantenus ad Loti Lybicæ *Dalpii*, ſive Trifolii veſicarii, ſeu Halecacabi *Cam.* figuram accedunt : *Floſculi*, *Capſulæ*, & *Semen* Alſines vulgaris modo verticillatim cauliculos ambiunt. Prope *Catanam* in paluſtribus & humentibus locis inveni. Sub Alſine paluſtri, minore, folio oblongo, deſcribitur à *Baubino* in Prodromo.

Rapuntium urens Solonienſe.

RAdix eſt huic minimi quaſi digiti craſſitudine, ex pluribus in apicem congeſtis Aſclepiadis modo, nec ſine fibris: *Caulis* pedalis, & bipedalis, atque in udis etiam major : *Folia* uncias tres longa, unam lata, ambitu crenato dilute virentia ; *Flores* è foliorum ſinu exeuntes purpureo-cærulei, in fundo integri, ſeu fiſtuloſi, per oras quinquefariam, ſeu in quinque fiſſuras diviſi, Cardinalis floris aut Rapuntii cocci-

nei

nei quadantenus æmuli ; ſubſequente ſemine ruffo, pellucido, capſulis triangularibus (Rapunculorum, ſeu campanularum omnium more) incluſo. Tota *Planta* perfervidi guſtus eſt, atque guſtata linguam vellicando quaſi accendit, & urit : quin & è quacunque parte vulnerata lacteus ſuccus emanat. In Ericetis *Regiæ* intra ſepta *Chambort* paſſim in humidis viget. Et circa *Aureliam*, *Lutetiam* petens inveni. Etiam *Pariſiis* in horto Regio cultum obſervavi.

Explicatio Tab. XI.

In Tab. XI. I. A. *Gramen bicorne, ſeu diſtachyophoron monſtrat*. II. B. *Alſines Lotoïdes Siculæ caulem, foliis, & capſulis ſeminalibus onuſtum. Atque ibidem capſulam ſeminibus inde exemtis appoſuimus*. III. C. *Rapuntii Soloniensis radicem Aſclepiadis more, & caulem inferiorem foliis ſerratis onuſtum*. D. *Capſulas ſeminales*. e. *Semina minuta*. F. *Caulis ſummitatem floribus onuſtam*.

Alſine Bononienſis non aculeata.

ALſine hæc noſtras humi procumbit, atque *Cauliculis* tenuibus, rigidulis, geniculatis, in plures *Ramuſculos* diſtributis prædita eſt, circa quos F*olia* tenuia, anguſta, Tithymali leptophylli æmula , denſo ſtipatu invicem cohærent, quæ in ſeneſcente Planta, dum contrahuntur, aculeata videntur ; quod errandi forte occaſionem præbuit multis, ut aculeatam Alſinen appellarent. *Floſculi* albidi, & *Capſulæ* aliarum more conſpiciuntur. *Bononiæ* vidi, & ad vicum *Chantilly* ſuburbanum *Sereniſſimi Principis Condei munificentiſſimi* Patroni noſtri.

Fungus

Fungus Siculus ſubcærulea pulpa, arillis flavis refertus.

FUngum hunc globoſa figura, nonnunquam ovata, creſcentem vidimus, nucis Juglandis magnitudine. Breviori &

Fungus subcoerulea pulpa arillis flauis donatus

craſſo *Pediculo* terræ cohæret, *Cuteque* tegitur rugis quibuſdam atque tuberculis exaſperata, adeoque dura & craſſa, ut corium repræſentet; *Pulpa* alioquin interiore, inchoata maturitate, ſubcærulea, abſoluta *arillis* compluribus flavis referta. Hujus coriacei corticis decocto *Meſianenſes* mulierculæ pannos lanaſve ſubpurpuraſcente colore inficiunt. Autumni exitu menſe Martio colligitur eſui aptus, ubi & Catatumphuli nomine notus.

Fungus

Fungus Malicorii facie.

EST & hic quoque fungus notatu dignus, Meſpili facie, lævis, veſicæ forma, nigricantis coloris, intermediis fibris terræ cohærens. *Pulpa* illi ut cæteris rara, ſed *Cutis* per maturitatem dura, ad inſtar corticis Mali Punici. Oritur in ſilvis *Bargæ* in Hetruria.

Lychnis omnium minima, ex monte Argentario.

REctus huic (nec propoſita figura major) *Cauliculus. Folia, Flos,* & *Capſulæ* quoque, quibus ſemina includuntur, Alſines hirſutæ ſunt, ſingulis tamen multo minoribus. In monte *Argentario* inter ſaxorum rimas & hiatus frequens pullulat.

Explicatio Tabulæ. XII.

In Tab. XII. I. A. *Alſines Bononienſis binos ramos foliis onuſtos oſtendunt.* II. B. II. B. *Fungos ſubcærulea pulpa arillis flavis donatos.* III. C. *fungum Malicorii facie.* IV. D. *Lychnidem minimam ex monte Argentario foliis & capſulis ſeminalibus præditam.*

Peplis annua, foliis acutis, flore muſcoſo.

DOdrantalis eſt huic *Caulis,* ſubrubens: dum in hortis colitur, ampla laxaque *Umbella,* & quaſi comoſa, alioquin contractiori donatur, ubi natali loco ſpontanea eſt. *Folia* exigua è rotundo acuminata ſunt, herbæ terribilis minora;

bus ſuccedunt *Semina*, quæ Conyzarum more in *Pappos* ſolvuntur. An deſcripta ſit, nihil aſſeverabo; certe inter raras & elegantes locum ſuum merito tueri poteſt. Gignitur inter difficultates, & acclives aſcenſus ſaxorum & cautium *Melitæ Inſulæ*, ſub *Patrum Capucinorum Cœnobio*, ubi Dominus *Bonamicus* Medicus eruditus Anno 1668. nobis primo monſtravit, atque ejuſdem natales indicavit.

Explicatio Tab. XIII.

In Tab. XIII. I. F. *Peplin annuam foliis acutis indicat.* II. G. *Radicis partem ſuperiorem Limonii maritimi fruticoſi, ramuſculis & foliis oneratam.* X. *Ramuſculum foliis diſtinctius appictis.* III. H. *Limonium maritimum minimum, Baub. Prod.* IV. K. *Conyzam retuſis foliis ex Melita ramoſam.* a. *Ejuſdem ſemen papposum.* IV. L. *Ejuſdem cauliculum foliis retuſis longioribus.*

Lychnis foliis glabris, calyce duriore.

EX Siculo ſemine *Lutetiæ* ſato nata eſt *Planta*, *Caulibus* pedalibus, gracilibus, geniculatis, ramoſis donata, *Foliis* ad ſingulos articulos binis ſibi oppoſitis, anguſtis, duris, per extremum acuminatis, prorſus Vetonicæ Caryophylleæ æmulis: *Floribus* ornatur in faſtigio cauliculorum ex calyce oblongo, canulato, dilute purpureis, quinque petalis præditis, Pſeudomelanthii ſimilibus; quibus evanidis ſuccedit oblongum *Pericarpium*, longiori pariter pediculo donatum, *Semine* minuto, fuſco prægnans. In proclivis circa *Meſſanam* locis copioſe naſcitur.

Paſtinaca tenuifolia Sicula, hirſuta, criſpa.

PEdalis eſt hæc planta, ſubinde majoris altitudinis: *Caulis* illi rotundus, hirſutus; *Folia* craſſa, criſpa, & illa

quoque non leviter piloſa: *Umbella* latior, Crithmi ſpinoſi forma, at *Semina* aſperiora quam ſilveſtris anguſtifoliæ vulgaris. Inter *Leocatam* & *Agrigentum* naſcitur, in ſcopulo dicto *San Nicolo.*

Ranunculus Alopecuroïdes Ajugæ foliis.

EST *Plantula* hæc radice parva: *Foliola* habet plura, hirſuta, Ajugæ foliorum diviſura valde æmula, exiliora tamen

Clematis tetraphylla Americana.

RAra hæc, & peregrinæ elegantiæ *Planta*, ad Clematidum genus, & earum ſtirpium numerum, quæ adminiculis fulciuntur, revocari debet. Promit illa à *Radice* perenni, lignoſa, *Caules* plurimos, quorum qui vetuſtiores, lignoſi quoque ſunt, novelli vero teneriores, prolixi, geniculati, rotundi, graciles juncis, lyrarum fidiumve chordis pares, quibus tanquam *capreolis*, & *viticulis* uſa (leguminum, & bacciferarum ſcandentium more) pergulas, aut pedamenta proxime aſtantia, hortenſeſque ſcenas ſcandit, quibus facili negotio innectitur, illaſque conveſtit; *Foliis* quippe luxuriat, quum è ſingulis geniculis, bini *Pediculi* contra ſe poſiti naſcantur, binaque ſinguli *Folia* ſuſtineant longa, pulchre virentia, ad Mali Perſicæ ſive Hemionitidis vulgo exiſtimatæ faciem colore ſuo accedentia, inter quæ medius exit *Capreolus* intortus, quo adminiculo quæque prope aſſiſtentia apprehendit. *Flores* ſecundum *Cauliculos* ad foliorum exortum è *Pediculo* unciali pendent, decenter incurvi, oblongi, cavi, rotundi, forma atque magnitudine florum digitalis lutei minoris, per oras ſimiliter inciſuris quinque varie diviſi, colore qualis in Avellanæ nucis cortice, vel Cannella aut Cinamomo vulgariter ſic dicto conſpicitur; quatuor intus ſtaminibus, ſingulis *Apices* binos gerentibus foliaceos, nigricantibus maculis notatos, ſubſequuntur *Siliquæ* figurâ Smilacis hortenſis quibus *Semen* includitur. *Florentiæ* vidi in hortis illic peramænis. Hyeme ſupereſt, frigoris (ni acerrimum fuerit) patientiſſima.

Expli-

Explicatio Tab. XV.

In Tab. XV. I P. *Atriplicem anguſtifoliam maritimam minimam indicant.* II. Q. *Coronopi radicis partem ſuperiorem plurifariam furcatam, foliis latis & caulibus ſpicis oneratis.* III. R. *Clematidem tetraphyllam.* a. b. *Ejuſdem florem unifolium in margine quinquefariam inciſum.*

Frumentum Indicum ſpica diviſa, ſeu polyſtachites.

Quantum vulgare frumentum aſſuetis oculis gratum & jucundum, tantum rarioris ſpectaculi ſemper erit triti-

cum Turcicum, quod *Mais* vocant, ob *Spicas* prægrandes, atque toroſas,

toroſas ; rarius vero, & ſpectabilius illud ipſum videri poteſt, ubi quis *Spicas* illas in plures findi obſervaverit. Nam, ut in

tritico noſtro quandoque fieri contingit, in hoc *Indico* alias *ſpicas* minores circum adnatas veluti *Ramos* ſpargere obſervamus, ut ex *Icone* noſtra primo intuitu quivis diſcere poteſt. Nunquam ceſſat natura, in magno gaudio fertilitatis ſuæ, ulterius progredi, in iis autem maxime, quæ homines juvant, aluntque. Ipſius hujus tritici peregrini calamo ad-

natos ſæpenumero obſervavi fungos, ceparum inſtar, è pluribus tunicis compactos, qui tandem nigreſcentes in pulverem abiere. In *Calabria* inveni ad pagum & *Cœnobium Sancti Dominici Soriani.*

Limonium lignoſum, Gallas ferens.

PUlcherrimum profecto eſt Limonii hoc genus, etiam bacciferæ Salviæ, in calidis *Cretæ* locis provenienti, raritate & elegantia par. *Radix* ei lignoſa, coloris rubri Braſilii, humano crure ſubinde craſſior atque prolixior: ab hac *Cauliculi* plures, in multiplices alas diſtributi, humi ſternuntur Polygoni maris modo, circa quos *Folia* Oleæ vel Halimi vulgaris æmula conſpiciuntur, tactu aſpera: quandoque una cum *Cauliculis* (ſupra quam cuiquam credibile eſt) numeroſâ gallarum, ſeu potius nodulorum, ſeu tuberum provenientium copiâ onuſta *Ramorum* pars ſuperior. Ex iiſdem gallis nodulisve, atque ex ipſius plantæ foliis ſæpenumero procreantur & protruduntur oblonga foliola furcata, verſus extremum ungues avium referentia, ac ſurſum erecta, quorum è ſinu alternatim exeunt *Flores*, Plumbaginis aut Syringæ cæruleæ *Florum* forma: Gallæ autem interdum quernæ glandis magnitudinem æquant. *Agrigenti* locis incultis magna fœcunditate, majorique nobis oblectamento luxuriantem plantam, *Gallis* noduliſve ſuis venuſte oneratam, offendimus.

Limonium

Limonium lignoſum Gallis viduum.

OMnibus ſuis partibus ſupradicto Limonio non abſimile eſſet, ſi gallos noduloſve proferret, paremque *Foliorum* magnitudinem aſſequeretur. Ad *Pachynum Promontorium* in loco *Brazzetto* dicto viſitur.

Apocynum Canadenſe foliis Androſæmi majoris.

HÆC planta raritate atque elegantia inſignis, *Arbuſculæ* more erigitur: *Caule* pedali & longiori, enodi, aphyllo, ſubrufo, ſuperne in varios atque multiplices *Ramos* diſtributo atque diviſo, donatur. *Folia* bina ſubrotunda, Androſæmi majoris foliis quam proxime accedentia, è regione petiolis ſuis *Caulibus* adhærentia, adornant totius plantæ compagem. Ab extremis cimis *Caulium* exeunt ramatim *Floſculi* è diluto rubore leviter purpuraſcentes, Lilii convallium aut Unedonis caliculati; quibus ſubeunt *Siliquæ* Aſclepiadis anguſtiores, candida intus lanugine, & ſemine compreſſo, plano, ſubrufi coloris refertæ: *Radices* longe lateque ſub terram ſerpentes admodum *vivaces* ſunt, & ſubinde progerminant in calcatis areolarum ſemitis. Lacteo ſucco ſcatet, qui emanat quacunque parte vulneretur, ceterorum ſui generis omnium adinſtar. Muſcarum pernicies eſt, ſi *Floribus* inſideant. *Lutetiæ* in *Horto Regio* videri poterit copioſe.

Explicatio Tabulæ XVI.

I. *Frumentum Indicum ſpica polyſtachiophora, ſeu multipliciter*

 diviſa

diviſa, cum particula culmi thecam emittente, & folio ſurſum tendente, oſtendit. II. *Limonii lignoſi ramum foliis, & gallis ſeu tuberculis, ab inſecto ſeſe ibidem includente factis, præditum.* II. a. *Ejuſdem Limonii caulem foliis tantum præditum, ſine gallis aut tuberculis.* III. *Apocyni Canadenſis foliis Androſæmi majoris caulem, foliis, floribus, & ſiliquis binatim conjunctis oneratum.*

Explicatio Tabulæ. XVII.

In Tab. XVII. *A. indicat caulem cum galla ſeu tuberculo foliis & floribus onuſtum.* B. *Ejuſdem caulem ſine Floribus.* c. c. c. *Floſculos.*

Hippomarathrum Siculum.

R*Adix* huic longa, craſſa, ſumma parte (ut pleræque ferulacei generis plantæ) villoſa: *Caulis* cubitalis, aut bicubitalis, interius *fungoſus*, exterius *ſtriatus*, ſeu *ſulcatus*, multis alis hinc inde à *Caule* præcipuo emergentibus: *Folia* Peucedani, quandoque Seſeli, aut Fœniculi modo diviſa, duriora, & firmiora tamen. Sic enim in *Sicilia Planta* hæc ſponte nata foliis ludit, comantibus ſemper in *Umbellis*, magnis, pluribus floſculis luteis; quibus diſcuſſis atque evanidis, exterius ſuccedit P*ericarpium* fungoſum, ſulcatum, aſperum, piſi maximi magnitudine, quod adhuc viride tam arcte conjungitur, ut unum videretur; cum exſiccatur tamen binatim finditur. In ſingulis P*ericarpiis* hujuſmodi fungoſis, latent ſingula *Semina* oblonga, Tritici grano paria. *Honorius Bellus*, *Caſparus Bauhinus*, & *Proſper Alpinus* hujus Hippomarathri meminere. *D. Moriſon* i p pomarathrum hoc deſcribit ſub

Cachryos

Cachryos nomine, Peucedani folio, ſemine fungoſo, ſulcato, aſpero. Propter fungoſum *Pericarpium* Semen obtegens, fa-

cile Cachryos omnes ſpecies detectæ à prædicto Domino, vel detegendæ aut ab ipſo aliiſve cognoſcuntur. Paſſim *Panormi Agrigenti*, & *Meſſanæ* locis *li Pirreri Santa Agata Brazzo di San Raneri* dictis, alibique per *Siciliam* conſpicitur ſatis frequens.

Explicatio Tabulæ XVIII.

In Tab. XVIII. A.*indicat radicis partem Hippomarathri Siculi cum caulibus & ramis ſemine onuſtis.* c. *Umbellulam.* a. a. *Bina ſemina conjuncta & adhuc viridia.* b. b. *Semina bina exemta.*

Linaria Sicula multicaulis, Mollugínis folio.

C*Aules* huic noſtræ Linariæ ſunt cubitales, rotundi, ramoſi,

ſubrubentes: *Folia* anguſta, unciam longa, inferiora circum

cum *Genicula* ſtellatim radiata Molluginis inſtar, ſuperiora autem inordinate diſpoſita, illaque Kali modo carnoſa, ſulco canulato per longitudinem decurrente. *Lutetiæ* verſus finem autumni hujus Linariæ *Folia* frigoris inclementia criſpabantur: *Flores* lutei,& vulgaris Linariæ minores. *Floribus* fatiſcentibus ſuccedunt *Capitula* rotunda, in quibus *Semen* latet. *Radix* perennis, tenuis, & fibroſa ſubeſt huic Linariæ, quæ tota æſtate floret *Panormi*, & copioſe etiam alibi, in Sicilia. An Linaria *Cretica* anguſtifolia *Cluſii*.

Tithymalus Siculus polycoccos Portulacæ folio.

NOſter Tithymalus aſſurgit *Caule* pedali aut altiore, ſuperne amplo & valde ramoſo, *Foliis* ad Portulacæ, vel Tithymali helioſcopii figuram circumveſtito. *Flores* & *Semen*, ut in ceteris ſuæ claſſis, in alarum ſinubus atque ipſis ramis inſident, & ordine diſtribuuntur; rotundis ſubſequentibus capitulis, binis tenuibus apicibus donatis, in quibus *Semen* Cannabis figura, atque colore concluditur. Ea eſt plantæ ejuſque alarum durities & contumacia, ut media hyeme arida, & *Foliis* ſpoliata perduret adhuc, & *Capſulas* ſeminum (quod notatu dignum) unguibus frangere, aut evellere (adeo pertinaciter hærent) ſine rami particula non poſſis. Ex *Semine* deciduo quotannis renaſcitur. Hujus meminit Doctor *Hyacinthus Ambroſinus Bononienſis* in ſua Phytologia in folio 532. ſub nomine Tithymali Bacciferi; an idem cum noſtro judicare poteſt *Jacobus Zanoni* Pharmacopæus, & Botanicus ejuſdem urbis laudatiſſimus, ad quem è Sicilia ſemina noſtri

tranſmi-

tranſmiſimus. Tota planta ſucco lacteo (ceterarum ſuæ ſortis more) turget.

Explicatio Tabulæ XIX.

In Tab. XIX. A. *Denotat folia Linariæ Molluginis folio per terram ſtrata.* B. *Ejuſdem flores in cimis.* C. *Ejuſdem capſulas ſeminales itidem in cimis.* D. *Tithymali polycocci folia ſub exortum Portulacæ inſtar.* E. *Radicem.* F. G. *Ramos ſeminibus onuſtos.* h.i. *Semina ejuſdem.*

Pulegium tomentoſum minimum.

A Vulgari Pulegio nihil diſcrepat niſi parvitate, & foliis longioribus, atque lanuginoſis. Plantula hæc ad dimidium palmum non accedit. *Flores* non bene expreſſit ſculptor. In pratis non procul à *Corleone* in *Sicilia* inveni.

Gnaphalium Alpinum nanum, ſeu pumilum.

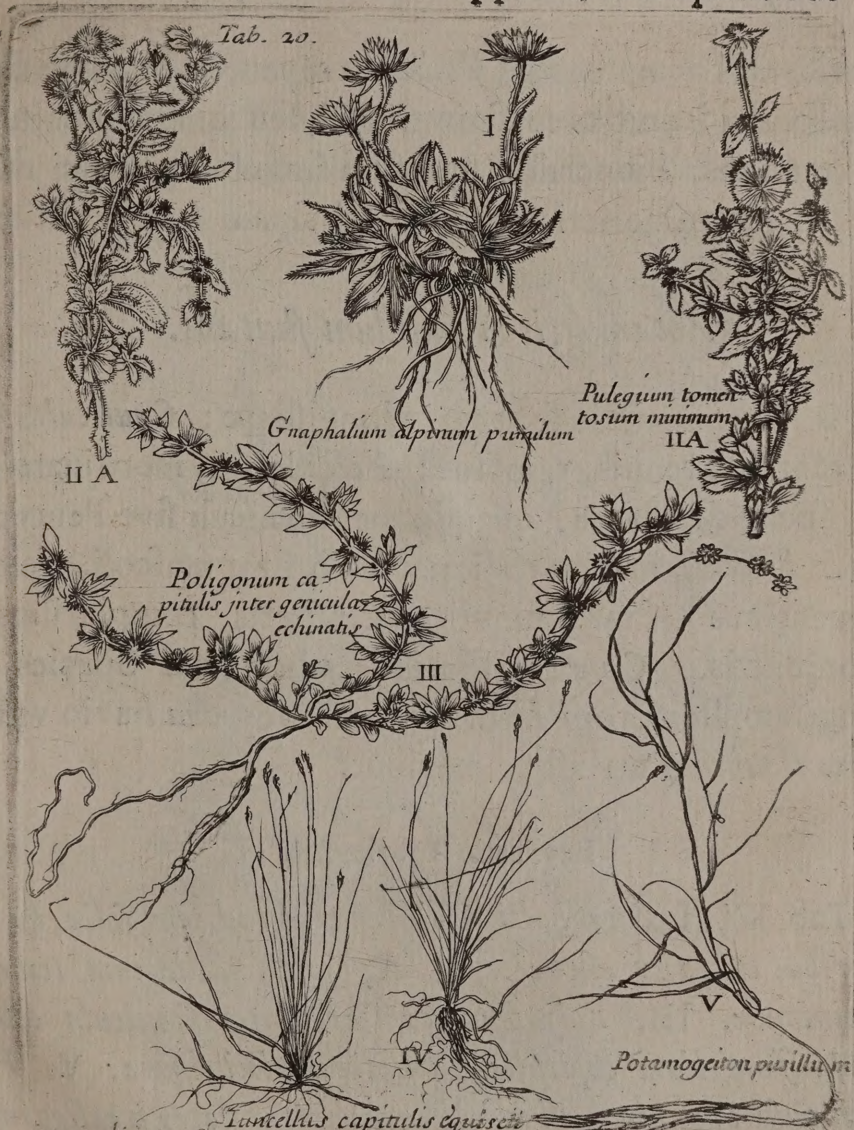
HOC, Gnaphalio montano ſimillimum, ſola partium ſingularum exilitate differt, figuram enim propoſitam parum excedit. In monte dicto *Cinione di Farnano* prope *Mutinam* viget plurimum.

Polygonum capitulis ad Genicula echinatis.

HUIC Polygono tenuis eſt *Radix*, prolixa, & dura: *Cauliculos* habet tres aut quatuor humi jacentes, palmares, circa quos *Folia* Herniariæ, aut Polygoni montani, in crebris

Geni-

Geniculis plura ſimul juncta, atrovirentia, inter quæ neſcio quid *Floſculorum* muſcoſorum apparet, ſubſequentibus verti-

cillis brevibus aliquot apicibus, veluti echinatis,in quibus minutum *Semen* includitur. In *Ilua* inſula juxta *Portolongoni* munimenta, & nova mœnia viſitur.

Juncellus minimus capitulis Equiſeti.

JUncello noſtro multæ ſunt *Radiculæ* repentes, non ſine fibris capillaceis, è quibus enaſcuntur ſtili, ſeu junci plures, tenuiſſimi, unciales, biunciales, quorum ſinguli capitulum minimum ſuſtinent Equiſeti æmulum. Ad ripam *Ligeris* vidimus.

Potamogeiton puſillum fluitans.

PRO *Radicibus* huic ſunt fibræ longiſſimæ: *Cauliculus* dodrantalis, tenuis, ramoſus: *Folia* longa, inordinate diſpoſita, pene capillacea, quandoque Fœniculi ſive Peucedani ſimilia. *Floſculi* in biunciali pediculo ſunt muſcoſi, ſpicati, ſubſequentibus Granis minutis, & aſperis, compluribus ſimul conjunctis. *Catanæ* è fontibus eduximus. Species hujus longe amplior prope *Lutetiam*, in *Sequana* fluvio viſitur. *Caſparus Bauhinus* utriuſque meminit.

Explicatio Tabulæ XX.

In Tab. XX. I. *Gnaphalii Alpini pumili radicem, folia, & caules floribus oneratos oſtendit.* II. A. II. A. *Pulegium tomentoſum minimum.* III. *Polygonum capitulis inter Genicula echinatis.* IV. *Juncellum capitulis Equiſeti, duplici figura.* V. *Potamogeiti puſilli figuram; ubi vitioſe exhibentur flores à calcographo: debent eſſe Galeati vulgaris more.*

Rhamnus Siculus pentaphyllos.

ELegans hic *Frutex* veteribus, atque neotericis Botanicis incognitus, Rhamni ſpeciebus adſcribi debet, tota figurâ, ac partibus ſingulis ſpeciem Rhamni teſtantibus. Com-

pluribus virgultis Pruni ſilveſtris modo fruteſcit, & humanæ proceritatis modum ſeu menſuram nonnunquam ſuperat. Huic rami multiplices, & varii, duris & craſſioribus ſpinis

 armati:

armati: *Folia* in ſingulis pediculis quina, quorum ſingula Jaſmini lutei foliis ſunt anguſtiora, indiviſa, verſus extremum latiora, atque rotundiora, hilari virore nitentia: *Flores* candidi, plures ab uno pediculo tenui, longo, racemoſo penduli, quibus fatiſcentibus ſuccedunt *Baccæ*, Myrtillorum baccis ſimiles, aſt majores, per maturitatem rubræ, *Putamine* oſſeo & duro præditæ, in quo *Nucleus* tenui membrana veſtitus. Prope *Panormum* in agro dicto *Fundaco dell' Abbate* ad ſepes: in *Africa* etiam naſci nonnulli dicunt. A colonis & villicis circa *Panormum* dicitur *Zaccati*.

Explicatio Tab. XXI.

Tab. XXI. *Rhamni pentaphylli deſignat caudicem ſpinis longiſſimis, atque foliis quinis in unum centrum concurrentibus, & à longis pediculis pendentibus.* a. & b. *Ramuſculos in ſummitate foliis & fructibus oneratos indicant.*

Linaria Sicula, latifolia, triphylla.

C*Aules* habet rotundos, glabros, pedales, ſubinde majores, quandoque plures ex unâ *Radice* exeuntes: *Folia* terna, ſubrotunda, unciam lata, nonnihil longiora, ordinatim adverſis inter ſe petiolis diſpoſita, bina tantum in ſummo *Caule*, cujus extremo ſpica *Flòrum* eminet, Linariæ vulgaris ritu; *Flores* ſinguli anterius rictu, & poſterius calcari cæruleo palleſcente donantur. Sequuntur *Capſulæ* (congenerum more) in quibus continetur exiguum *ſemen*: *Radix* ſubeſt fibroſa. Floret æſtate in montibus *Hyblæis*, circa *Syracuſas*, & alibi illic paſſim reperitur. Bauhiniana

Linaria

Linaria triphylla latifolia (excepta nota Brachiata in *Caulis* ſummitate) cum noſtra omnino convenit.

Explicatio Tab. XXII.

In Tab. XXII. A. *Indicat Linariæ plures cauliculos ex radice emanantes foliis tantum onuſtos*. B. *Unum cauliculum cum floribus*. d. *Semen*. C. *Ejuſdem caulem foliis latioribus prædituin*.

Thlaſpi biſcutatum Raphani aut Irionis folio.

CUM omnibus biſcutatis Thlaſpios ſpeciebus convenit hæc noſtra *Caule*, *Flore*, *Fructu* ; *Foliis* ſolummodo diſcrepat, quæ Raphani aut potius Irionis forma, & magnitudine ſunt : *Radice* eſt admodum exili & imbecilla, ex qua ſæpe-

ſæpenumero plures *Cauliculi* exeunt. *Annuum* eſt hoc no-

ſtrum. Circa *Panormum*, *Agrigentum*, & *Maſſiliam* copioſe gignitur, locis in incultis & aſperis.

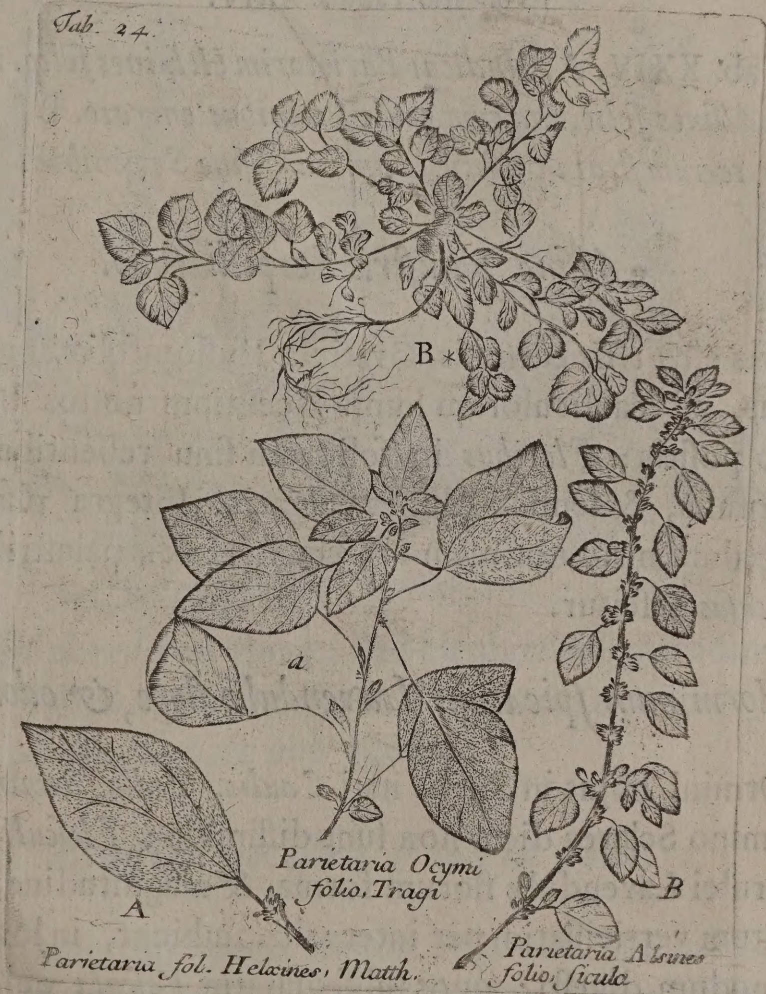
Explicatio Tabulæ XXIII.

In Tab. XXIII. I. *Thlaſpios biſcutati Irionis folio Semina biſcutata*

biſcutata in ſummitate caulis indicat. II. *Ejuſdem Thlaſpios interiora folia per terram ſtrata, & caulem floribus oneratum.* III. *Folium ſuperius ſinuatum.*

Parietaria Sicula Alſines folio.

A Parietaria minore *Tragi* & à vulgari *Matthioli* differt

hæc *Foliis* tantum, quæ minima ſunt figura atque magnitudine

gnitudine Alſines paria. Singularum A. a. B. B * Icones in tabella noſtra diſcriminis gratia propoſuimus. Noſtra paſſim per univerſam *Siciliam* viret: in montibus *Hyblæis* oppido *Mililli* vicinis, *Catanæ*, *Meſſanæ*, & Agrigenti ſæpius vidimus, & legimus.

Explicatio Tabulæ XXIV.

In Tab. XXIV. A. *Indicat Parietarim Helxines folio.* a. *Ocymi folio.* B. *Alſines folio, una cum caule ſeminibus onerato.* B * *Ejuſdem folia per terram ſtrata cauliculis innixa, ſine Seminibus.*

Alſine paluſtris Serpilli folio.

PArvis eſt *Foliis* carnoſis, Gratiolæ Hyſſopifoliæ anguſtioribus, ad cauliculorum humi jacentium nodos binis ex adverſo poſitis; *Floribus* in foliorum ſinu rubentibus, exiguis capſulis, & ſemine Alſines vulgaris. Integra planta dimidiæ palmæ magnitudinem vix æquat. Locis paluſtribus circa *Syracuſas* naſcitur.

Horminum ſpicatum Lavendulæ flore, & odore.

HOrmini hujus in *Sicilia* nati *Caulis*, *Folia*, *Semina* Hormino Sclarea dicto non ſunt diſſimilia; *Floſculi* purpureo-cærulei Lâvendulæ florum forma, & magnitudine, *Caulem* quadratum verticillatim per intervalla ambiunt, in longiſſimæ ſpicæ modum digeſti; quos ſubſequuntur *Vaſcula* quinquefariam denticulata in margine ſuperiore, quæ ſurſum verſus erecta, caulique appreſſa, & ſubrubentia, quaſi biflorae plantæ,

peramœna

peramœna ſpecie, prolixam, & non marceſcentis coloris cærulei *Spicam* iterum efficiunt. Tota planta arida ſua-

vem Lavendulæ *odorem* ſpirat. Ad bicubitalem altitudinem aſcendit. Prope *Agrigentum*, & *Cainatatam* exit plurimum. An deſcripta ſit affirmare non audeo.

Braſſica ſilveſtris Fabariæ foliis.

C*Aulis* huic eſt pede longior, tenuis, ramoſus, teres, quem amplectuntur (Perfoliatæ modo) lævia rotundaque Telephii folia, ambitu nonnihil ſinuata: *Floſculi* in ſummitate purpuro-cærulei; quibus ſuccedunt *Siliquæ* angu-

 ſtæ,

ſtæ, & longæ. Non differt à Braſſica ſecunda ſilveſtri, Cluſ. niſi *Radice*, quæ in noſtra perennis eſt. Ad *Tauromenum* inveni. Accepi itidem à *Johanne Ruſtici* ex *Colletano*.

Explicatio Tabulæ XXV.

In Tab. XXV. I. I. *Alſinen paluſtrem Serpilli folio* * *bis offert.* II. *Hormini ſpicati Lavendulæ odore ramos tres, cum capſulis verticillatis per intervalla ipſis annexis.* a. *Verticillum integrum majorem.* III. *Braſſicæ ſil. Fabariæ foliis caules, foliis & ſiliquis onuſtos.* IV. *Eoſdem caules cum foliis & floribus.*

Ariſarum Potamogeiti folio.

RAdice, *Caule* maculato, cum aliis Ariſari ſpeciebus congruit, at *Folia* unciam lata, duas longa, ſubtus paululum nervoſa, & per terram ſparſa, quadantenus Potamogeiti rotundifolii ſunt ſimilia: *Flos* brevior, & radii textoris inſtar apertus, exili piſtillo piloſo prægnans, extremo mucronato, & hami modo adunco. Natales illi *Saccæ*, & *Panormi* in ſilvula *Sanctæ Mariæ* à *Jeſu fratrum* ſtrictioris obſervantiæ *Sancti Franciſci*.

Stramonium ferox.

AD Stramonii majoris, (quod Datura quibuſdam dicitur) altitudinem prope accedit. *Ramis* conſtat late expanſis, quaſique brachiatis; *Caule* craſſo, cavo, medulloſo, & ramoſo; *Foliis* anguloſis, ſinuatis, ad Atriplicis, pes anſerinus dicti, *Folia* accedentibus, majoribus paulo atque craſſioribus,

ribus, è virore palleſcentibus: *Flores* ad ramorum pene omnium diviſionem candidi obſoleti, cæruleive, qui in *Folliculo*

quinquangulari è longo tubo in calathum laxantur continuum, quinis angulis, quiniſque fiſſuris diſtinctum; in hiſce *Floribus* ſunt *Stamina* quinque cum piſtillo. Florem excipit *Fructus Nuci juglandi* magnitudine & formâ ſimilis, craſſioribus quam in Datura putata, ſpinis horridus & ſenticoſus, unde ferox mihi dicitur, quatuor membranis intus diviſus, è

 quibus

quibus neſcio quid fungoſum reflectitur, cui *Semen* adhæret copioſum renis formâ, rugoſum, ſeu aſperum, medulla alba refertum. *Radix* ſubeſt è numeroſis fibris compoſita. Floret *æſtate*, & ſemen perficit verſus finem *Autumni*. *Annua* eſt. *Lutetiæ* vidi.

Explicatio Tabulæ. XXVI.

In Tab. XXVI. I. b. *Radicem folium & florem ex longiſſimis pediculis emittentem indicat Dracunculi Potamogeiti foliis.* I. a. *Ejuſdem radicem plurima folia & florem emittentem.* e * *Caput ſpinoſum Stramonii ferocis, cum foliolis idem claudentibus.* c * *Folium inferius ejuſdem ſinuatum.*

Chryſanthemum Canadenſe humilius.

F*Oliis* eſt planta hæc peregrina obſcure virentibus, nervoſis, minime ſinuatis, Chryſanthemi, *Flos Ferneſianus* dicti, foliis minoribus, rugoſis, & aſperis; *Capitulis*, *Flore*, & *Semine* Chryſanthemi; *Flores* enim luteo colore nitent: *Radix* perennis eſt. A *Domino Moriſono* deſcribitur una cum ſequente, in præludiorum ſuorum Botanicorum. *Pag.* 251.

Chryſanthemum Canadenſe Latifolium elatius.

CUM priore convenit in omnibus, niſi quod *Folia* latiora & longiora, dilutius virentia, atque ſinuata, ſeu dentata producat. In hortis *Bononienſibus* & *Florentinis*, nec non

Pariſiis

Pariſiis in horto *Domini Franciſci Blondel*, rei Herbariæ & medicæ peritiſſimi, uterque colitur.

Crithmum Siculum, Baticulæ alterum genus Cæſalp.

C*Aulis* huic plantæ noſtræ rectus eſt & ramoſus; F*olia* Laciniata, dura, & quam Fœniculi marini, vulgariter ſic dicti latiora; *Umbellæ* pares; *Semina* bina, quæ ſimul conjuncta Coriandri inſtar diviſa, etiam ſtriata ſunt, Fœniculi ſeminis modo: *Radix* longa, craſſa, ad ligni naturam propius accedens, & ſingulis annis regerminans perennat. Illius *Iconem* dedimus, ſed oſcitantia pictoris adoleſcentem plantam ſolummodo pinxit, cum etiam adultæ copiam facere decreviſſem.

ſem. Aſperis, & ſaxoſis gaudet locis prope *Panormum* in monte *Peregrino*, ut & alibi videre eſt.

Campanula rotundifolia Caetana longius radicata.

RAdix hujus alte in terram depacta eſt; *Caules* multi ſunt

pedales, duri, rigidi; F*olia* Cymbalariæ rotunda, leviter ſinuata,

ſinuata, ab imo uſque ad faſtigium ferme æqualia: F*los* aliarum Campanularum formâ, cæruleus, item & *Semen* pellucidum, ruffum. E rimis ſaxorum erumpentem prope *Catanam* inveni. Differt ab ea, quæ Cymbalariæ foliis dicitur *Caſp. Bauhino*, *Radice*, ſed præcipue F*oliis* ſuperioribus minime anguſtis.

Explicatio Tabulæ XXVII.

In Tab. XXVII. C * & * C. *indicant Chryſanthemum humilius.* * A. *Chryſanthemum elatius.* D. E. *Crithmi Siculi ſeu Baticuli 2. Cæſalp. Radicis partem, folia tantum protrudentem.* G. *Campanulæ rotundifoliæ Caetanæ radicem.* F *Ramuſculos foliola rotunda gerentes in ſummis caulium.*

Explicatio Tabulæ XXVIII.

In Tab. XXVIII. D. *Crithmi antedicti radicem indicat.* E. F*olia latiora pediculis longioribus innitentia.* F. F*olia anguſtiora.*

Thlaſpi Latifolium platycarpon Leucoii foliis.

HÆC Thlaſpios ſpecies *Surculis* fruteſcit fragilibus, cubitalibus, ſubinde majoribus, rotundis, circa quos F*olia* plura, nullo ordine ſervato, denſe congeſta ſunt, craſſa, glabra, indiviſa, Leucoii æmula, per extremum retuſa: ſummitatem occupant F*lores* Leucoii, albidi, quorum ſinguli quatuor F*oliolis* albidis conſtant, quaſique in *Umbellam* congeſti; quos excipiunt *Vaſcula* biſulcata, ſeu biſcutata, omnis hujus generis Thlaſpios more, in quibus utrinque compreſſum continetur *Semen*: *Radix* ſubeſt craſſa, vivax. Idem eſt (ut puto)

to) quod deſcribitur à *Caſp. Bauhino* in *Prod.* Per totum annum floret in *Sicilia*, ut videre eſt in loco *Mariduci* dicto, prope *Panormum*.

Polygonum muſcoſum minimum.

CAuliculis eſt pluribus uncialibus denſe geniculatis; F*oliis* crebris, capillaribus, breviſſimis, radiatim ad caulicu-

lorum nodos diſpoſitis; F*loribus* herbaceis; minutiſſimo ſemine eiſdem ſuccedente. Tota planta abſoluta eſt, humi jacens, Camphoratæ congenerem plantam æmulans. Cum primum exit, *Julum* quendam minimum primo aſpectu refert. Prope

Prope *Catanam* in *Sicilia*, & in ambulacris horti *Piſani* crebro reperitur, & deciduo *Semine* ſeſe propagat.

Explicatio Tabulæ XXIX.

In Tab.XXIX.F.*Caulem Thlaſpios fruticoſi Leucoii folio,& vaſcula platycarpa quaſi congeſta in capitulum oſtendit.* G. *Ramuſculum fol. & floribus oneratum.* B. D. *Ramulos plurimos ex eadem craſſa radice partim floribus partim capſulis oneratos.* f. f. *Capſulam platycarpam.* g. *Dimidiatam capſulæ partem.* h. i. *Semina ejuſdem compreſſa.* P. *Polygonum muſcoſum minimum.* Q. R. *Ejuſdem ramos ſeminibus onuſtos.*

Pimpinella Agrimonoides.

HÆC *Folia* producit oblonga, è pluribus lobis, ad unam coſtam ſeu pediculum juxta ſe poſitis, quorum ſinguli Agrimoniæ quadantenus ſimiles, ſed rotundiores ſunt, & leviter hirſuti, atque in ambitu crenati. Inter *Folia* humi ſtrata, odorata, aſſurgunt *Caules* recti, cubito altiores interdum, paucis foliolis veſtiti, atque in plures ramos diſtributi; in quorum cacuminibus *Capitula* eminent cum *Floſculis* & *Semine* aſpero, ſeu rugoſo, ſpicatim diſpoſito, more aliarum Pimpinellarum ſpicatarum. Tota planta cum ſuavitate odorata eſt,unde Agrimonoïdes dicta,quod Eupatorium Græcorum odoratum odore æmuletur. *Piſano* & *Pariſienſi* in horto cultam obſervavimus. Ejus optima effigies cum deſcriptione à *Dom. Moriſono* exhibetur in umbellarum ſuo ſpecimine.

Saponaria fruteſcens acutis foliis, ex Sicilia.

HUjus plantæ *Caules* ſunt rotundi, cubitales, geniculati, ramoſi: *Folia* anguſta, foliis Oleæ paulo latiora, & a-

cutiora, ad Myrti majoris folia accedentia, in ſingulis genicu-

lis

lis bina: caulium extremis inſident *Flores*, longis calycibus glabris inſerti, quinquefolii, exigui, roſeo-rubenti colore præditi. *Radices* craſſæ, perennes, hyemis patientiſſimæ, quibus, ſingulis annis recurrentibus, planta regerminat. Hanc *Cæſalpinus* ſine *Icone* deſcripſit, cui, à Lychnide ſilveſtri ſempervirenti Cluſii non diſcrepare videtur, quamvis in pinace Bauhini diſtinguatur ſpecie. Hujus *Icon* exactiſſime delineata eſt à *Camerario* in hortis, ſub Ocymoides fruticoſum. Circa P*anormum* & *Agrigentum* inter ſaxa ubique erumpit.

Explicatio Tabulæ XXX.

In Tab. XXX. I A. P*impinellam Agrimonoidem cauleſcentem, & ſemina ferentem indicant.* C B. *Ejuſdem folia ſub exortum per terram ſtrata.* II. II. *Saponariæ radicis partem, & caulem foliis & floribus onuſtum.*

Kali Siculum lignoſum floribus membranaceis.

R*Adices* hujus robuſtæ ſunt, atque altius in terram deſcendunt, ſubinde humano crure, vel etiam coxa craſſiores; ab his virgæ plures, lignoſæ exoriuntur, in tenues ramulos diſtributæ, circa quos folia Kali minoris non temere ſparſa, ſed bina ſemper ex adverſo ſcite poſita reſpondent: *Flores* æſtate albi, quadrifolii, patuli, membranacei, inſtar alarum Papilionis, qui longo ordine, ſpectabili elegantia, denſe congeſti ramulos omnino geniculatim onerant: *Semen* cochleatum exigua rubente tunica coopertum. Juxta *Saccam*, *Catanam* & *Agrigentum* reperi, ubi vocatur ab indigenis *Liuta*;

atque ejus cinere in linteis mundandis & dealbandis maxime utuntur.

Aſter tomentoſus luteus, Verbaſci folio.

Aster hic *Folia* promit à radice multa, oblonga, indiviſa, tomentoſa, Stachydis, aut Verbaſci cujuſdam ſilveſtris

Tab. 31.

æmula, candidiora: inter hæc *Caulis* dodrantalis, rectus emergit, minoribus foliis cinctus, & ipſe molli albenteque lanugine incaneſcens; cujus in cacumine flores, Aſteris forma, radiato foliorum ambitu lutei, qui in *Pappos* ſolvuntur: *Radix* ſubeſt vivax, totaque planta, ſi ſub tectum hyeme revocetur, pluribus annis perennat. Dominus *Alexander Balam* Anglus, rei herbariæ valde ſtudioſus, mihique amiciſſimus, in *Italia* communicavit.

Blattaria

Blattaria incana multifida.

C*Apſulæ*, *Semen* & *Flores* Blattariam eſſe arguunt: *Folia* vero magna, multiplicibus, & profundis diviſioni-

Kali floridum ſemine cochleato

bus inciſa, colore è virore candicantia, Abſynthii pontici vulgaris aliquatenus æmula. *Ramum* unicum hujus plantæ abſque radice habuimus à *Johanne Maria Ferro Veneto* aromatario, qui *Raguſa* allatum eſſe affirmabat.

Conyza

Conyza Sicula annua, lutea, foliis atroviridibus, caule rubente.

C*Aulis* hujus plantæ eſt ſubrubens, rotundus, pedalis, quandoque bipedalis altitudinis, in varios, ac multiplices ramos diffuſus, ad inſtar Linariæ Belvedere, diſpoſitos, circa quos, *Folia* inferna longa, atroviridia, anguſta, Oleæ ſimilia cum primum exeunt, deinde anguſtiora, & obtuſa deveniunt Kali forma; *Flos* aureus, & minoris Conyzæ flore minus compactus, qui ſeneſcente planta abit in *Pappos*. Excepto colore, & exilitate partium, multum affinitatis habet cum Conyza minore vulgari. Annua eſt. Paluſtribus locis ad *Catanam* urbem plurima naſcitur, etiam prope *Agrigentum*.

Explicatio Tabulæ XXXI. & XXX II.

In Tab. XXXI. I. *Kali ſine floribus.* I. * *Kali floribus membranaceis indicant.* II. *Aſterem tomentoſum luteum Verbaſci fol.* III. *Blattariam incanam multifidam.* IV. *Conyzam Siculam annuam.*

In Tab. XXXII. B. *Kali floridi ramuſculos indicat.* b. *Semen cochleatum.* A. *Rami ejuſdem ſummitatem.* C. *Ramum floribus onuſtum.* e. *Floſculum pentapetalum.* D. *Ramos ſemine prægnantes.*

Moly flore ſubviridi.

B*Ulbum* oblongum habet; *Folia* Aſphodeli albi ſimilia; *Caulem* rotundum, lævem, non raro tricubitali proceritate eminentem, cujus ſummum occupant, in umbella quaſi, *Flores* è luteo vireſcentes longiſſimis pediculis innixi. Gaudet opacis locis & ſilvis umbroſis. In montis *Madoniæ* convallibus copioſum occurrit.

Gramen filiceum paniculis integris.

R*Adice* eſt fibrata: *Culmo* tenui & geniculato, *Foliis* paucis

cis veſtito, cujus faſtigium obtinent pulcræ *Paniculæ*, vulgari Gramini filiceo pares, ni ſimul eſſent conjunctæ, & palmam manus extenſis junctiſque digitis imitarentur. In littore *Sancti Eraſimi* loco *li Stazzuni* dicto, nobis apparuit.

Explicatio Tabulæ XXXIII.

In Tab. XXXIII. I. *Caulem longiſſimum complicatum Moly flore ſubviridi in ſummitate floribus onuſtum indicat.* II. *Gramen filiceum polyſtachyophoron, ſeu panicula multiplici cum radice fibroſa.*

Limonium

Limonium Siculum folio cordato.

R*Adice* conſtat pollicaris craſſitiei non ſine *Fibris*: *Foliis* humi jacentibus, longis, ab anguſtiis in latitudinem pau-

latim ſeſe laxantibus, quæ per extremum cordis figuram effi-ciunt, modo quo pingitur: *Caulis* brevior eſt; F*lores* cæru-lei,& ſemen quale in ceteris. Idem eſſet cum eo,quod à *Bauhino* deſcribitur in *Prodromo*, niſi obſtaret Foliorum longitudo, quæ in noſtro notatu digna eſt. Prope *Panormum*, & *Auguſtam* in-veni copioſum.

Expli-

Explicatio Tab. XXXIV.

In Tab. XXXIV. A. *Limonii radicem foliis pluribus cordatis & caulibus flores ferentibus indicat.* B. *Ejuſdem Limonii folia ampliora cordata.*

Jacea Melitenſis capitulis conglobatis.

C*Aules* Jaceæ noſtræ pedales, & longiores ſunt, alati, ramo-

Tab. 35.

Iacea Melitensis capitulis conglobatis

ſi, geniculati: *Folia* anguſta, Jaceæ vulgaris foliis mollio-

I ra,

ra, leviter ſinuata, & incana; *Flores* ad genicula, ab imo ad ſummum caulium plures, ſublutei, è *Capitulis* nonnihil ſpinoſis, atque cum rotundi globuli forma ſimul commiſſis, exeuntes. *Melitæ* inveni, in via quæ *Caſalnovum* ducit: *Lutetiæ* etiam nata eſt, ſed capitulis minus compactis.

Explicatio Tabulæ XXXV.

In Tab. XXXV. A. *Jaceæ Melitenſis folia tenella & prima ex radice orta indicat.* B. *Folia provectiora ſinuata.* C. *Caulem foliis & capitulis conglobatis.* M. *Plurima capitula in globum congeſta, cum foliis ejuſdem baſin conſtituentibus.* d. *Semina ejuſdem.*

Jacobæa Sicula Chryſanthemi facie.

JAcobææ noſtræ *Caules* ſunt cubito altiores, non ita craſſi, inanes, ſeu intus fungoſi, in plures ramos diviſi: *Folia* longa, anguſta, adnatis exiguis alis, Chryſanthemi Cretici veluti diviſura & forma, paululum fœtentia: *Flores* in ramulorum faſtigiis multiplices, floribus Jacobææ multo minores, medio umbone, ſeu orbiculato ambitu, luteo auri colore fulgentes. Perpetua eſt Planta, hyememque facile ſuſtinens, ad *Catanam* & *Tauromenum* frequens.

Expli-

Explicatio Tabulæ XXXVI.

In Tab. XXXVI. A. *Denotat Jacobææ caulis partem infe-riorem è radice lignoſa fibris ſcatente ortam, & foliis laciniatis*

onuſtam. B. *Ejuſdem caulis partem ſuperiorem floribus & pappo tectam.* C. *Floſculos ſtellatim latis petalis cinctos.* d. & e. *Semina pap-poſa.*

Malva Sicula foliis moſchatis criſpis.

C*Aules* hujus plantæ non ſemper humi procumbunt: *Folia* undulata ſunt, & craſſa, Malvæ vulgaris magnitudine,

Tab. 37.

Malua moschata folijs crispis

ſuavi quodam odore Moſchi fragrantia ad baſin; quin & eorundem pediculi, ſingulis appendicibus, ſive unguibus cinguntur: *Flos* pallidus, & ad Citri colorem accedens. *Semen* Bamiæ

Bamiæ par. Tota planta lævi denſaque lanugine caneſcit. Ad *Agrigentum* & *Saccam* viget plurima, locis argilloſis.

Explicatio Tabulæ XXXVII.

In Tab.XXXVII. A. *Indicat caulem Malvæ foliis criſpis & floribus inexpanſis oneratum.* B. B. B. *Ungues ſeu Appendices quibus cinguntur foliorum pediculi ſub exortum à caule.* c. c. *Florem pentapetalum ſtilum medium cingentem.* k. i. *Semina cum deliquio, quo cingunt ſtilum in meditullio floris.*

Coronopus maritimus roſeus.

Coronopus hic *Spicas* fert foliaceas, depreſſas; *Florem* herbaceum (ut in Plantagine roſea majore, & media) ex denſa frequentique foliorum dilute viridium ſtructura compoſitum: *Folia* ſubtus glabra in lacinias aliquot per latera inciſa exhibet, hortenſis Coronopi foliis per terram ſtratis paria: *Radix* illi eſt craſſa, alte in terram depacta. Semel hunc obſervavi prope *Panormum* in loco dicto *Acqua delli Corſali*, judicavique naturæ luſum: ſed à Domino *Angelo Mattheo Buonfanti de Canarinis*, in rebus phyſicis viro claro, & amico meo monitus ſum paſſim per totam *Siciliam* aliiſque etiam in locis enaſci, atque ſpeciem particularem conſtituere.

Alga ſpiralis maritima.

Tenuis eſt hæc, & anguſta membrana in modum ſpiræ convoluta, duas aut tres uncias longa, cujus extrema minu-

minutiſſime inciſa ſunt, ſive fimbriata: ſimplex eſt, in plures quandoque ramos diviſa, totaque ſubnigro fuſco-

ve colore nitet. Saxis, & tectis innaſcitur; ligniſque, uti Corallinæ. *Liburni*, *Saccæ*, & alibi, maritimis fluctibus ejectam, in littore marino ſæpius collegi.

Anonis maritima, mitis, folio lucido ſerrato.

ANonis hæc parvula *Cauliculis* infirmis ab humo vix unquam attollitur: *Foliis* parvis, ſerratis, multumque ſulcatis, & lucidis veſtita eſt: *Flos* ei luteus; figura qualis eſt aliis ſuæ claſſis omnibus, item *Siliqua*, & *Semen*: mitis eſt, nec aculeis

aculeis prædita. Perit ſingulis annis, *Semine* deciduo ſubinde ſe propagans: *Radicem* habet exilem, non ſine *Fibris* demiſſis in terram, *Globulos* albos (ut in Ornithopodio cernitur) ferentem. In omnibus *Saccæ*, *Agrigenti*, *Catanæ* littoribus marinis, & alibi paſſim in Sicilia exit. In *Maremma* Hetruriæ etiam nota.

Alſine facie Paronychiæ ſecundæ Matthioli.

TRibus aut quatuor *Ramulis* humi jacentibus, Alſines foliis numeroſis, copioſis etiam *Floſculis* in ſummitate cohærentibus donatur hæc Alſines ſpecies, ad formam accedens Paronychiæ ſecundæ Matthioli. Annua eſt Planta. Exit paſſim in maritimo litore *Modicæ* cavitatis, ad *Pachynum* promontorium.

Explicatio Tabulæ XXXVIII.

In Tab. XXXVIII. I. *Radicem Coronopi prægnantem foliis & caule florem roſeum ferente oſtendit.* II. *Algam ſpiralem maritimam.* III. *Radicem Anonis mitis maritimæ ejuſdem caulibus foliis & floribus onuſtam.* III. * *Foliola ſub exortum è terra cum radice granuloſa, ſeu globulos emittente.* IV. *Alſinen Paronychiæ facie ſecundæ Matthioli.*

Chamærubus Siculus rotundifolius.

ACceptum habeo à Dom. Doctore *Johanne Ruſtici*, qui ſe illum multis & cubitalibus *Ramis*, agreſti in ſolo fruticantem

cantem inveniſſe dixit. In agris *Colleſanenſibus* etiam lætaba-

tur prope *Abatiam di Podali* in *Sicilia*; cum Chamæmoro Norvegiæ *Cluſii* plurimum convenit.

Gramen Cyperoides altiſſimum, foliis, & carina ſerratis.

GRaminis hujus *Calamus* arundinaceus, rotundus, geniculatus, hominis quandoque proceritatem æquans: *Folia* in ſingulis geniculis Cyperi vulgaris more carinata, pede longiora, ſemiunciam lata, ſuperne anguſtiora, utroque margine & media coſta, Serratulæ foliorum modo exaſperata, & ſerrata: in cacumine & *Foliorum* alis *Jubæ* Milii vel Junci panicula

nicula ſparſa contractiores, ſuccedentibus etiam *Seminibus* minoribus & nigricantibus: *Radix* ſubeſt longa, fibrata, perennis, Graminis canini, ſeu Dactyli modo ſerpens. *Liburni* in paludibus *Vadæ* Turris, & ad *Pachynum* promontorium copioſe itidem exit.

Jacea elatior Luſitanica ſemper virens.

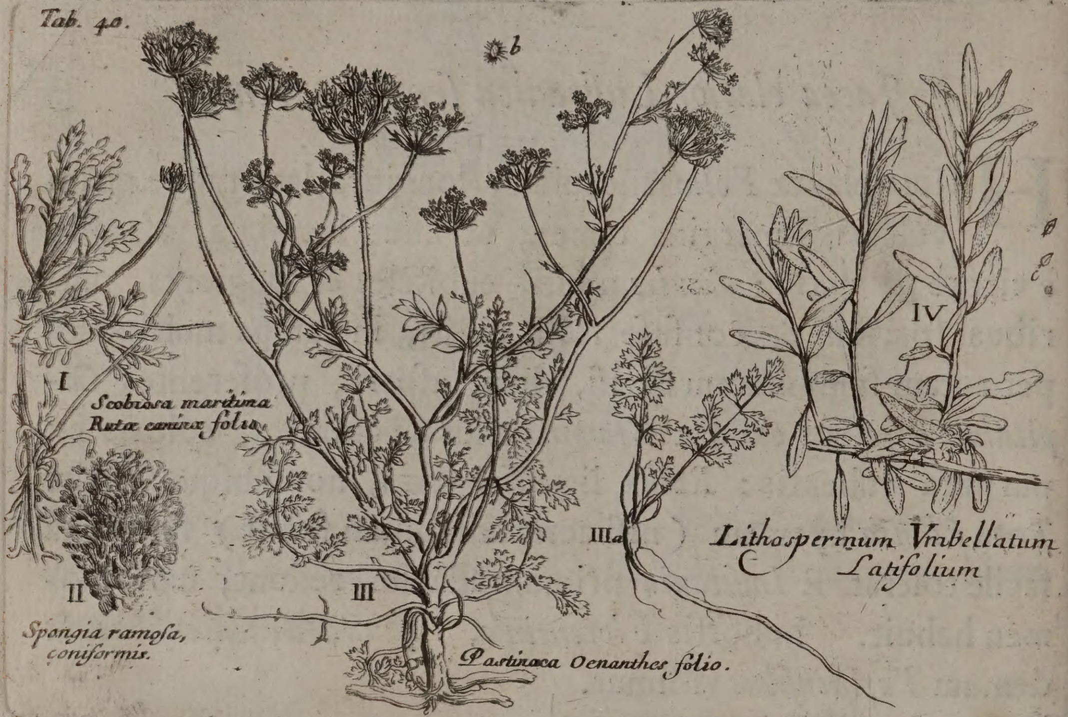
HUjus plantæ *Folia* lanceolata, longiora, latioraque quam vulgaris, margine tamen, ut illius laciniata, aſpera, è virore pallentia; *Caules* multi, cubitales & longiores, pluribus ſparſim & confuſe foliis cincti, in ramos multiplices per totam ſummitatem diviſi, duri, aſperi, proferentes *Capitula*, è quibus exeunt *Stamina* plura, confarcta, coloris ex purpura rubentis: *Radix* lignoſa, dura, non abſque fibris. Tota *Planta* hyemem (niſi acris admodum fuerit) ſine noxa facile tolerat. E *Luſitania* primum allatam credunt, unde nomen habuit. In hortis *Florentinis*, *Piſanis*, *Bononienſibus*, & demum *Pariſienſibus* vidimus.

Explicatio Tabulæ XXXIX.

In Tab. XXXIX. I. *Chamæmorum Norvegicam indicat.* II. *Gramen foliis & carina ſerratis.* III. a. *Jaceam Luſitanicam elatiorem foliis caulibus & capitulis ornatam.* III. b. *Ramum in ſummitate florentem.* III. c. *Folia ejuſdem inferiora & latiora.*

Scabioſa maritima, Rutæ caninæ folio.

C*Aule* aſſurgit hæc, uti vulgaris, tereti, ſtriato, cubitali, atque pluribus alis concavo, imbecillo tamen, & humi ſub-

inde procumbente: *Folia* quæ primo naſcuntur, in multas & profundas lacinias inciſa, ad Rutæ caninæ, ſive fiſtulariæ accedentia, in *Caule* ſenſim attenuata, at minora: *Flores* ſubpallidi, quandoque etiam rubentes proferuntur. *Semina* aliarum modo producit. Naſcitur in *Caietæ* maritimis, & arenoſis litoribus.

Spongia

Spongia Ramoſa coniformis.

SPongia hæc canulata, atque in rotunditatem quaſi collecta, coni pini inverſi refert figuram perfecte, & ideo Spongia coniformis nuncupabitur.

Paſtinaca Oenanthes folio.

DIffert hæc ab omnibus Paſtinacis tenuifoliis, quas huctenus deſcriptas reperi. *Folia* illi Pimpinellæ ſaxifragæ, ſive Oenanthes non abſimilia; *Caules* pedales, recti, ramoſi; *Umbellæ* magnæ, aliarum Paſtinacarum tenuifoliorum, hujus claſſis more: *Flores* albi,quibus ſuccedunt *Semina* exigua aſpera, ſeu potius villoſa, ſive hiſpida. Supra muros *Leocatæ* Civitatis in *Sicilia* inveni: neque enim in pratis, aut ſecus viarum margines, cum ſpontanea ſeu ſilveſtri tenuifolia,naſcitur.

Lithoſpermum umbellatum latifolium.

E *Radice* lignoſa caulis illi cubitalis exoritur, ſarmentoſus, in multas alas, ſeu ramuſculos diviſus; *Folia* oblonga, Oleæ æmula, anguſta, aſpera & ſaturate viridia; *Floſculi* caulium faſtigia occupant, in *Umbellam* veluti cohærentes, coloris purpurei, quinque foliolis conſtantes; quorum ſingulis ſuccedunt *Semina* duritie lapidea donata, ut cernere licet in aliis ſui generis. Ad *Panormum*, in cautibus montis *Peregrini* gignitur.

Explicatio Tabulæ XL.

In Tab. XL. I. *Scabioſæ maritimæ*, *Rutæ Caninæ folio*, *ramuſculum capite oneratum indicat*. II. *Spongiam ramoſam coniformem*. III. *Radicis Paſtinacæ Oenanthes folio partem ſuperiorem, & caules flores in ſummis ferentes*. b. *Ejuſdem ſemen*. III. a. *Folia ejuſdem tenella ex radice tenui nuperrime ſurgentia*. IV. *Lithoſpermi latifolii radicem & folia inferiora*. c. *Ejuſdem ſemina*.

Jacobæa pumila Gallica.

HÆC folia habet ceteris omnibus ſuæ claſſis multo tenuius

diſſecta, atque eſt *Planta* pumila & ceteris humilior; *Flore* & *Semine* ceteris par.

Litho-

Lithoſpermum umbellatum anguſtifolium.

ALterum hoc, à priori latifolio in tabula præcedenti deſcripto, & depicto, ſola foliorum anguſtia diſtinguitur. Deſcribitur à Caſparo *Bauhino* in Pinacis appendice, ſub Lithoſpermo umbellato anguſtifolio, & idcirco ejus *Iconem* appingendam hic curavimus.

Reſeda criſpa Gallica.

DIffert à vulgari ſolo folio criſpo, ſulcoque majore per folii nervum decurrente. *Maſſiliæ* tantum in vicinis vidimus.

Explicatio Tabulæ. XLI.

In Tab. XLI. I. *Jacobæam pumilam Gallicam, folia caules & flores in ſummis gerentem, offert.* II. *Lithoſpermum umbellatum anguſtifolium per ramos diſpoſitum.* C. *Ejuſdem caulem unicum foliis anguſtis longis & floribus in cimis ornatum.* A. *Lithoſpermi latifolii pediculum foliis latis oſtendit.* B. *Ejuſdem ſummitates floribus quaſi in Umbella diſpoſitis.* III. *Reſedam Gallicam criſpam cauleſcentem & florentem.*

Leucoium Gallicum folio Halimi.

HÆC Leucoii ſpecies in denſo ceſpite *Folia* producit binas, ternas, uncias longa, unam lata, è quorum meditullio protruditur caulis bipedalis, tripedalis, nunc major, nunc

nunc minor, cui inordinatim adnaſcuntur *Folia* oblonga, incana lanugine obducta, ſicut & inferiora latiora per terram

ſtrata, & in denſum ceſpitem congeſta. F*lores* producit in ſummis virgularum ſubcæruleos, quorum ſingulis evanidis ſuccedit *Siliqua* bivalvis (aliorum Leucoiorum marinorum more)

more) ſubaſpera, duplicem ſeriem ſeminum latorum, ſeu compreſſorum continens.

Trachelium capitatum hirſutum foliis gramineis.

PAlmaris eſt huic *Cauliculus*: *Folia* longa, anguſta, graminea, leviter hirſuta, & ad *Radicem* plantæ per extremum retuſa, circa *Caulem* acuminata: in ſummitate *Flores* multi ſimul conjuncti, ac veluti in *Capitulum* congeſti, Trachelii pratenſis ritu; atque floribus exſiccatis ſuccedunt *Capſulæ* tribus loculamentis diſtinctæ, continentes ſemina numeroſa pellucida, rufa, aut ſubfuſca. In hortulo meo in *Sicilia* colui, ſemine (ut aiebant) *Raguſa* allato: an Trachelium Tragopogonis folio, à *Fabio Col.* deſcriptum ſub eo nomine, dubitatur.

Capparis Sicula, duplicata ſpina, folio acuto.

F*Oliis* eſt Paliuri, acutis in mucrone, ſed medio ſubrotundis, inordinatim diſpoſitis & annexis cauli, colore ex luteo langueſcente, glutinoſis, ad quorum exortum ſubtus geminæ (ut plurimum) ſpinæ aduncæ naſcuntur: *Caules*, *Flos*, *Capſula*, *Semen*, à ceteris Capparis ſpeciebus nihil diſcrepant. Planta eſt Perpetua, prope *Agrigentum* frequens, atque oppidum dictum *là Terra di Palmi*, ubi fruticoſam non raro vidimus.

Ariſarum anguſtifolium minimum.

HUmilis eſt hæc *Planta*, & palmarem altitudinem vix ſuperat ; *Caule*, *Involucro*, *Piſtillo*, nec non *Radice* globoſa, eaque candida, Ariſaro anguſtifolio vulgari perſimilis ; ſola omnium prædictarum partium exilitate , atque *Foliis* anguſtis, & longis à vulgari diſcrepans. Ad *Saccam*, mediis in ſaxis, atque in ſaxorum fiſſuris, ſeu rimis mihi obvium factum eſt, in loco *la Pirrera* dicto.

Explicatio Tabulæ XLII.

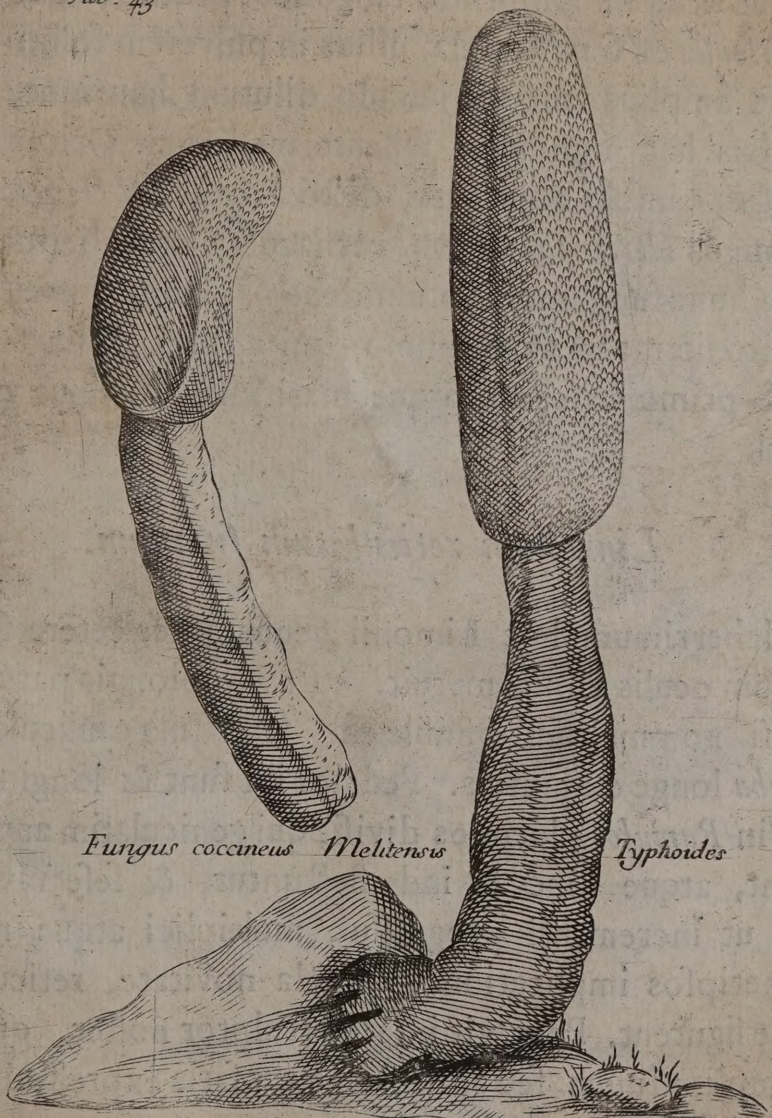
In Tab. XLII. I. *Leucoium Gallicum folio Halimi, foliis caulibus floribus & ſiliquarum rudimentis ornatum indigitat.* I. A. *Ejuſdem ramum foliis anguſtioribus ſiliquis & floribus in ſummitate donatum.* II. *Trachelii capitati hirſuti folio gramineo , caulem, & folia hirſuta cum floribus campanulatis in capitulum congeſtis, & foliolis hirſutis anguſtis intermixtis.* B. II. *Ejuſdem folia prima tenella ex radice exeuntia, per extremum retuſa.* III. *Capparis binos caules duplici ſpina, & foliis acutis.* III. C. *Ejuſdem florem.* IV. *Ariſarum anguſtifolium minimum ejuſque radicem & folia duplici figura.* *In* Tab. XLIII. *videre eſt Fungi Melitenſis Typhoidis duplicem figuram.*

Fungus Typhoides coccineus Melitenſis.

FUngus noſter raritate, & uſu nulli ſecundus. Palmaris eſt altitudinis, interdum major, Fungum nondum explicato capituli diſco plane referens. *Pediculus* eſt uncialis craſſitudinis, tres aut quatuor uncias longus, ſcaber, fungoſus,

ſus, *Capitulum* etiam ipſum fungoſum, pediculo paulo craſſius, minoris Typhæ paluſtris clavam aliquatenus repræ-

Tab: 43

Fungus coccineus Melitensis Typhoides

ſentans, quod dum viret ſi digitis premas, veluti ſanguineum ſuccum fundit. Per maturitatem granis minimis innumeris, Panico non abſimilibus, exaſperatur, undique cocci

colore ſplendentibus. Æſtatis munus eſt; aliis tempeſtatibus temere & fruſtra quæſieris. Aſtringit maxime, unde ei præcipua laus in cohibendo ſanguinis profluvio; cujus gratia *Melitenſes* ex *Gaulo* inſula, illius in pulverem ſoluti ſcrupulum aut amplius vino vel juſculo dilutum hauriunt, ducta à majoribus hac nunquam fallente medicina. Oritur in ſcopulo *Melitæ* inſulæ adjacente, dicto *Scoglio del Generale*, hinc ipſe Fungus *Heritz tal General* vernacula lingua dicitur. Elegantem hunc fungum acceptum debeo *Johanni Franciſco Bonamico*, viro literarum amantiſſimo, qui addidit folia tenuiſſima addeſſe primo naſcenti, atque maritimis fluctibus continuo irrigari.

Limonium reticulatum ſupinum.

PUlcherrimum hoc Limonii genus inter cetera ſtudioſorum oculis ſubjici meruit. *Foliis* oblongis parvo Monſpelienſi non multum abſimile eſt; ſed effuſa cauliculorum veluti *juba* longe elegantius. Pedales illi ſunt & longiores *Cauliculi*, in *Ramulos* plurimos diviſi, qui geniculatim anguloſi deveniunt, atque hinc & inde flectuntur, & ſeſe invicem ſecant, ut incrementi progreſſu, multiplici atque numeroſa in ſemetipſos implicatione, viſenda novitate, reticuli ſpeciem rite figurent. Peccavit interim ſculptor noſter, quod reticuli amplitudinem ſeu anfractum non ſatis expreſſerit. Hujus Limonii ſatis ferax *Melita* eſt.

Expli-

Explicatio Tabulæ XLIV.

In Tab. XLIV. LL. *Limonii reticulati ſupini folia oſtendunt, inter quæ reticulatim proveniunt caules infirmi ſuſtinentes*

floſculos inexpanſos. N N. *Sii minimi, ſeu Cardamines latis ſiliquis effigiem repræſentant, cujus melior ſculpitur figura Tab. ſequenti* 45.

Campanula Hirſuta Ocimi folio caulem ambiente, flore pendulo.

C*Aule* conſtat pedali, ſtriato, hirſuto, in multos *Cauliculos* divaricato, quos ambiunt folia ampla, & illa quoque non

leviter hirſuta, Violæ pentagoniæ æmula *Caulem* amplectentia, ſed majora: *Flos* in ſummitate Cauliculorum pendulus, purpureus, Campanularum forma, variis foliorum lon-

giorum & anguſtiorum appendicibus, quaſi auriculis ad florum baſin appoſitis cinctus: ſequitur ſemen, ut in aliis omnibus ejuſdem claſſis: *Radice* nititur exili, quæ ſingulis annis perit. *Meſſanæ* in loco dicto *lo Ringo* naſcitur.

Sio minimo Proſp. Alpin. affinis, ſiliquis latis.

HUic Sio *Cauliculi* ſunt tenues, geniculati, & ramoſi: *Folia* exigua per marginem uti Fumariæ diviſa. *Flores* in ramulorum

mulorum faſtigiis pauci, ſubeuntibus *Siliquis* planis, latis, in mucronem definentibus, è quibus vel levi tactu quatuor aut quinque *Semina* compreſſa, ac pene quadrata exiliunt. *Radix* tenuibus fibris conſtat. Hujus figura bis repetitur, hic nempe & in ſuperiori Tabula cum Limonio reticulato. Me fefellit ſculptor, qui compendium quærens dimidiatam plantam effinxit ſupra in *Tab.* 44. Naſcitur in *Madonia* monte in *Sicilia* veteribus *Nebrode* dicto.

Linaria pumila triphylla Sicula:

PRO plantæ tenuitate *Radix* ſatis craſſa, plurifariam in ramos diviſa, non ſine fibris quibuſdam etiam adnatis: *Cauliculi* tres aut quatuor palmares, geniculati, per terram ſtrati; circa quos *Folia* parva ſubrotunda, Cruciatæ Dodonæi magnitudine decuſſatim ad genicula compoſita. *Floſculos* non obſervavi. Ad montes *Hybleos* in oppido *Mililli* naſcitur.

Explicatio Tabulæ XLV.

In Tab.XLV.I.*Refert Campanulam hirſutam Ocimi folio caulem ambiente cum floribus pendulis.* II. *Sio minimo affinem ſiliquis latis exhibent. Melius hic ſculpitur atque exprimitur quam in Tab. ſuperiori* LXV. b. c. *ſemina è ſiliquis exemta.* III. *Linariam pumilam tetraphyllam oſtendunt.*

Conyza Canadenſis, annua, acris alba, Linariæ folio.

COnyza hæc priuſquam in caulem aſſurgat, foliorum humi jacentium orbem & quaſi radiantis ſtellæ ſpeciem exhibet:

bet: folia huic primo naſcenti ſinuata, & hirta, atque verſus extremum retuſa; quæ tandem in caulibus adultis Li-

nariæ ſunt æmula: Caulis pedalis, & bipedalis interdum: Flores parvi, albo-virides, fere innumeri, atque in pyramidis modum diſpoſiti, qui ſeneſcente planta verſus autumnum, in

in unum verſum flectuntur, tandemque in pappos (Conyzarum & Senecionum more) ſolvuntur. Sapore acris eſt. Arida planta ſi digitis teratur, non inſuavi Mali Aurantii odore placet. Ex Creta aut Canada, vel aliunde allatam negant nonnulli, repugnante ſeniorum Pariſienſium fide, quibus in prima ætate ignota fuit: quod nuſpiam non oriatur, & quaſi de induſtria ſata, hoc copiæ ſeminis papeſcentis debeatur, quod facile vento hinc & inde impellitur. Nonnullis aſter Canadenſis annuus dicitur. A *Dom. Moriſono* in Prælud. Botan. ſub Conyza alba acris annua deſcribitur, propter conformitatem cum Conyza acri cærulea, cum in floribus & ſeminibus, tum ſapore & odore.

Explicatio Tab. XLVI.

In Tab. XLVI. A. *Indicat Conyzam acrem, albam, annuam, dum ineunte vere prima ſua folia ſinuata & hirſuta ſtellatim ſeu radiatim per terram ſtrata protrudit antequam cauleſcat.* B. *Caulis partem inferiorem foliis longioribus onuſtam.* C. *Caulis partem ſuperiorem floribus in pappos reſolutis oneratam.*

Eryngium capitulis Pſyllii ex Sicilia.

HOC, ad Eryngii plani genus pertinet: quod capitulis Pſyllii proveniat ſic appellavimus; conſtat enim radice tuberoſa ad Raphani formam accedente. Cum primum folia oriuntur, ſunt glabra, rotunda, indiviſa, ſed per oras laciniofa, longiſſimis & capillorum inſtar tenuiſſimis pedicu-lis pendentia: Caulis pedalis capitulis in ſummitate & cau-

lium

lium alis ſpinoſis Pſyllii quodammodo æmulis, è quibus floſculi prodeunt purpurei; ſubſunt etiam ſingulis horum ca-

pitum foliola anguſta, longa, dura, & pungentia, multo longiora iis quæ in vulgari conſpiciuntur. In neglectis agris, & aridis (ut plurimum) locis magna copia naſcitur circa *Saccam*

cam, Panormum & *Agrigentum*, aliaſque ſæpius memoratas urbes.

Explicatio Tabulæ XLVII.

In Tab. XLVII. A. *Eryngii capitulis Pſyllii radicem tuberoſam, pyriformem, cum fibris dependentibus indicat.* B B B. *Ejuſdem folia glabra, rotunda, ſerrata ſeu lacinioſa, & indiviſa, longiſſimis pediculis pendentia oſtendunt.* C. *Ejuſdem caulem capitulis onuſtum, ſpinis longioribus & pungentibus rotatim armatis.* D. *Ejuſdem folium ſuperius diſſectum cauli adhæreſcens.*

Convolvulus Siculus minor, flore parvo auriculato.

SPargit per terram hic viticuloſos cauliculos, circa quos

folia conſpiciuntur ſubrotunda, in mucronem tamen deſinen-

tia, ac per longa intervalla è longis pediculis pendentia, ſicut & floſculi, qui Calathi aut Campanulæ forma, ſunt omnium Convolvulorum minimi, & cærulei, circa quos auriculæ, ſive foliola, capitulum ex adverſo amplectentia, naſcuntur: Semen anguloſum quadruplici loculamento in capſula rotunda concluſum ſequitur. Annua eſt planta. Juxta *Catanam* frequenter collegimus, & circa *Panormum*, ſed rarius.

Explicatio Tabulæ XLVIII.

In Tab. XLVIII. A. *Indicat Convolvuli Siculi minoris, &c. radicem, & prima folia ex eadem orientia, perque terram projecta.* B. *Caulis viticuloſi partem foliis adultioribus oneratam.* CCC. *Caulem viticuloſum per terram convolutum, & adultum, foliis alternatim poſitis, fructu, ſeu capſulis & floribus oneratum.* ddd. *Capſulas.* cccc. *Flores campanulatos minimos.* ff. *Semina anguloſa.*

Heliotropium Siculum maj. fl. amplo odorato.

CAuliculo conſtat ramoſo, verſus terram reclinato: foliis in rotunditate oblongis, candicantibus, leviter hirſutis, & quaſi villoſis, ſeu lanugine obductis. Heliotropio vulgari non abſimile eſt quoad caulium & foliorum compoſitionem; floribus autem variat, qui multo majores ſunt, & ſuaveolentes, Smilacis aſperæ aut Meliloti ritu: caulis faſtigio flores ſæpe veluti in umbellam congeſti verſus extremum cohærentes, alioquin ſecundum ramulorum flexum, ut in vulgari, ordine peramœno digeruntur. In eadem Tabula collocavimus

vimus Heliotropium majus vulgare & noſtrum Siculum flore maj. odorato, ut melius hujus noſtri obſervetur differentia

à vulgari. Non longe *Catana* in aſperis, & ſegetibus copioſe creſcit alteri permixtum, unde cuivis facile conſtabit me non eſſe hallucinatum.

Explicatio Tabulæ XLIX.

In Tab. XLIX. A A A A. *Indicant Heliotropii Siculi maj. flore amplo odorato flores multo majores vulgaris ad ramulorum flexus.* B B B B. *Capſulas ſeminales poſt flores deciduos.* C. *Flores majores veluti in umbellam congeſtos.* D. *Caulem vulgaris foliis & floribus onuſtum.* E. *Floſculos reflexos ejuſdem oſtendit, ad diſcrimen determinandum inter Heliotropium vulgare & noſtrum Siculum fl. odorato amplo.*

Lychnis noctiflora minima, fl. exiguo.

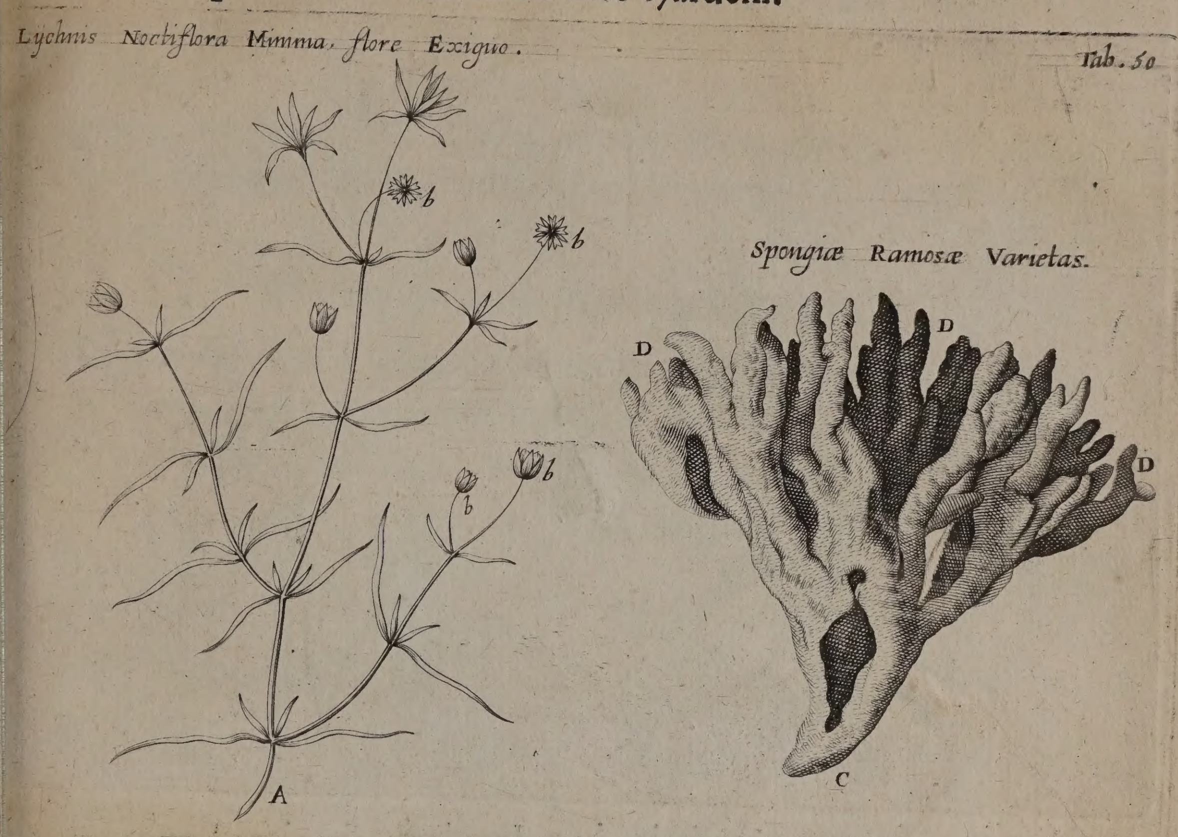
E Radice parva leviter fibrata Cauliculos plures, tenues, primum per terram in orbem ſtratos, folia ad genicula bina è regione poſita, anguſta, uncialia, Linariæ minimæ ſeu Spergulæ æmula gerit hæc noſtra Lychnis; quorum in ſinu ſubinde foliola alia duo naſcuntur breviſſima & tenuiſſima: eriguntur demum cauliculi ſtipatu numeroſo geniculati, multiplices, in ramos diviſi, nonnihil piloſi, ut & folia, quorum quæ ad ſummitatem accedunt, ſenſim breviora fiunt & latiora. In ſummitate & foliorum ultimis alis ſubrubri exeunt floſculi quinquefolii, Alſines magnitudine, capſulis minimis Lychnidum formâ inſerti. Tota planta viſcoſo quodam glutine manus inficit.

Spongiæ ramoſæ varietas.

SPongia hæc ramoſa oritur ex una continuata & ſingulari radice, atque in multos ramos ſurſum verſus funditur, adinſtar cornuum cervi, quorum ſubſtantia eſt mollis, levis, & lanugine multa obducta, coloris gilvi, vel potius ad ferrugi-

nem

nem inclinantis quoad capacitatem interiorem ; Calathi formam repræſentant ramificationes ejuſdem.

Explicatio Tabulæ L.

In Tab.L. A.*Cauliculum Lychnidis noctifloræ,viſcoſæ,minimæ, in ramuſculos diviſum indicat.* b b b. *Floſculos pentapetalos, atque quina foliola interſtitiis petalorum ſubſtrata.* C. *Radicem varietatis Spongiæ ramoſæ.* D D D. *Ramificationes ſeu diviſuras ejuſdem.*

Jacobæa multifida umbellata annua.

E Radice tenui,parva, folia plurima per terram ſtrata,uncialia,& triuncialia nonnunquam,Jacobææ more lobata,ſupra viren-

virentia, ſubtus incana in extremo rotundæ circinitatis in

margine ſinuata, emittit hæc Jacobææ ſpecies, quorum è medio caulis aſſurgit pedalis, alatus, rotundus, leviter hirſutus, foliis cinctus primum Jacobææ diviſura, demum Abſynthii modo tenuiter inciſis: hic caulis in ſummitate pluribus ramis palmaribus quaſi laxe umbellæ in modum dividitur, quorum cacuminibus inſident flores petalis latis & planis aureo colore fulgentibus & cingentibus umbonem pariter aureum, ex multis ſtaminulis concoloribus conflatum, qui tandem recedit in ſemen pappoſum aliarum Jacobæarum more. Annua eſt planta. Naſcitur ad *Agrigentum* & oppidum *Montapertum* dictum.

Expli-

Explicatio Tabulæ LI.

In Tab. LI. A A A. *Indicant radicem protrudentem folia rotunda, laciniata, per terram ſtrata Jacobææ annuæ.* B. *Ejuſdem Caulis ſuperiorem partem foliis multifidis oneratam.* C. *Florem plene expanſum.* d d d. *Flores nondum plene expanſos.* f f. *Pappos floribus ſuccedentes, calici adhuc involutos.* g. *Pappum abſolutum.*

Scabioſa marina Rutæ marinæ folio.

Scabioſa hæc à vulgari Columbaria ſola compoſitione foliorum diſtinguitur: hujus folia ima plurifariam & confuſo ordine diſſecantur, adinſtar Rutæ caninæ, ſeu Scrophulariæ tenuifoliæ,

Scabiosa Marit. Rutæ Caninæ foliis. Tab. 52

foliæ, colore etiam ſaturatius viridi afficiuntur. Vide 1 Tab. 40. ejuſque ibidem delineationem imperfectam.

Explicatio Tab. LII.

In Tab. LII. A. *Pediculum foliis inferioribus onuſtum Scabioſæ marinæ Rutæ caninæ folio indicat.* B. *Caulem ejuſdem foliis tenuius diſſectis oneratum.* c c c c c. *Capitula ſemine prægnantia.* d. *Semen ejuſdem exemtum.*

FINIS.

In Bibliotheca Colegij Beatæ Mariæ Magdelenæ ; Oxon.
Ulyssis Aldrovandi dendrologia Libri duo : folio.
De Plantis exoticis Libri duo Prosperi Alpini : Quarto. Venetijs 1629.
De Plantis Ægyptis Liber Prosperi Alpini : Quarto. Venetijs 1592.
Jacobi Breynij Exoticarum plantarum Centuria prima.
Jacobi Cornuti Historia Canadensium Plantarum : Quart. Parisijs 1635.
Anthologia magna sive florilegium novum et absolutum Francofurti in officina Bryana. Folio 1626 sine descriptionibus.
Hyacinthi Ambrosini De Plantis Tomus primus folio Bononiæ 1666.
Hermolai Barbari Patritij Veneti in Dioscoridem Libri quinq: Folio : Coloniæ 1530 cum Iconibus male deliniatis.
Historiæ Plantarum Johannis Bauhini tomus: 1: 2: 3.
Caspari Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Folio. Basiliæ 1658.
Prodromus Theatri Botanici ejusdem, Francofurti. Quarto 1620.
Pinax ejusdem.
Phytopinax ejusdem ; seu enumeratio Plantarum ab herbarijs descriptarum : Quarto. Basiliæ. sine iconibus.
Herbarum Otth: Brunfelsij tres tomi. folio. 1537.
A new Herball or History of Plants by Hen: Lyle Esquire : fo: Lond: 15
Duch Dodoneus. 1563.
Libri sex Pedanis Dioscoridis. Octavo. Lugduni. 1552.
De Plantis Libri 16 Andreæ Cæsalpini, Quarto. Florentiæ. 1583.
Casp^ri: Bauh^ni: Catalogus Plantarum circa Basileam sponte nascentium, Octavo. Basilææ 1622.
Hortus medicus authore Joachimo Camerario Octavo. Francofurti 1588.
Catalogus Plantarum sponte nascentium in montibus et locis vicinis Hercyniæ a Jo: Thalio Octavo. Francofurti 1588.
Fabij Columnæ Plantarum aliquot historia Quarto Neapoli 1592.
Ejusdem minus Cognitarum Plantarum pars altera. Quarto Romæ 1616. iconibus exactissime deliniatis.
Flowers, Frutes, Beasts &c: sine descriptionibus.
Chemnicij Index Plantarum circa Brunsvigam Oct: Bruns: 1652.
Coles Paradise of Plants London. 1657 sine Iconibus.
Valerij Cordi Historia Plantarum. Folio 1561 cum Iconibus.
Caroli Clusij Historia Antverpiæ 1583. Octavo cum figuris.
Ejusdem Libri decem de Animalibus et Plantis 1605.
Ejusdem Plantarum Historia : Folio Antverpiæ 1601. cum Iconibus bene deliniatis. Cui libro multum tribuo.

Dodonæi Pemptades sex: Folio; cum Iconibus bene deliniatis
Antverpiæ 1616. Authore fide digno.
Eiuſdem purgantium herbarum, Oct: cum Icon: bene deliniatis
1574.
Hiſtoria Frugum Dodonæi 1552 Octavo, Iconibus.
Dorſtenius de herbis Francofurti 1540, Iconibus male deliniatis.
Caſtor Durantus (Liber Italicè scriptus) Folio, Romæ 1585. cum
Iconibus mediocriter deliniatis.
De florum cultura, Ioh: Baptiſtæ Ferarij Amſterlodami 1646
Quarto; cum paucis Iconibus bene deliniatis.
De hiſtoria Stirpium Leo: Fuchio Baſileæ 1542.
Eadem editione diverſâ coloribus bene expreſſis iconibus.
Catalogus Plantarum in Cambria ſive Wallia naſcentium. 1641.
Gulielmi Rovilij hiſtoria Plantarum Lugduni 1586.
Eiuſdem pars altera. 1586.
Phytologia Britanica Authore D: How Anglo. 1650
Stirpium illuſtrationes: Math: Lobel, curante Gulielmo How
Londini 1655 Quarto ſine Iconibus.
Hortus Eyſtettenſis Baſilij Beſleri.

Pages 25, 26, 29, 88